Regională Hunedoara-Deva

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Scînteia

Organ al Comitetului Central al P.M.R.

ANUL XXIII Nr. 2942 | Vineri 9 aprilie 1954 | 4 PAGINI — 20 BANI

În interiorul ziarului:

Maria Banuș — Despre pămînt — *Fragmente* (pag. 2-a)

RĂSPUNSURI LA INTREBARILE CITITORILOR: **Ing. agr. D. Bunescu** — Ce recoltă de legume se poate obține de pe un lot individual de 200 metri pătrați și cum trebuie lucrat pămîntul (pag. 2-a)

I. Maricoiu — Așteaptă... „declanșarea" campaniei agricole (pag. 2-a)

VIAȚA DE PARTID: **A. Gonda** — Discuții vii, creatoare — nu bucherism (pag. 3-a)

CRONICA CINEMATOGRAFICĂ: **I. Drăgan** — „Pulbere argintie" (pag. 3-a)

I. Bunea — Respectarea strictă a legilor — sarcină a organelor de colectare (pag. 3-a)

Calea spre rezolvarea problemelor vitale ale națiunii germane — *Documentul-program adoptat de al IV-lea Congres al P.S.U.G.* — (pag. 4-a).

SCRISOARE DIN ROMA: **Maurizio Ferrara** — Lupta poporului italian împotriva „tratatului-șireang" (pag. 4-a)

Noi încălcări ale acordului de armistițiu în Coreea săvîrșite de partea americană (pag. 4-a)

Să folosim din plin mijloacele mecanizate în muncile agricole de primăvară!

Sîntem în plină perioadă a muncilor agricole de primăvară.

Anul 1954 poate și trebuie să fie un an de creștere simțitoare a producției medii la hectar la principalele culturi agricole, îndeosebi la grîu, porumb, cartofi, sfeclă de zahăr, floarea soarelui etc.

Folosirea întregului parc de mașini și tractoare existent constituie un mijloc puternic de sporire a producției agricole.

In anii regimului de democrație populară, agricultura țării noastre a fost înzestrată cu un bogat utilaj tehnic, care, la finele anului 1953, reprezenta un parc de 20.300 tractoare convenționale de 15 C.P., 19.000 pluguri de tractor, 13.250 batoze, peste 470 combine autopropulsate, peste 5200 cultivatoare, precum și alte mașini și utilaj agricol.

Recoltele mari obținute de numeroase gospodării colective și întovărășiri agricole datorită bunei deserviri a acestora de către S.M.T.-uri dovedesc foloasele mari ale executării muncilor agricole cu mijloace mecanizate. In primăvara aceasta, unele stațiuni, ca S.M.T. Turnișor-Sibiu, Hărman — regiunea Stalin, Reghin — Regiunea Autonomă Maghiară, au realizat planul de producție, iar unele S.M.T., cum sînt cele din Chișineu-Criș-Arad, Peciul Nou-Timișoara, ca și unele gospodării agricole de stat, ca Variaș și Grabăț-Arad și altele, au executat o mare parte din lucrările de primăvară deoarece se străduiesc să folosească din plin parcul de mașini și tractoare.

Totuși parcul de mașini și tractoare al S.M.T.-urilor și al gospodăriilor de stat nu este folosit așa cum trebuie.

O condiție esențială pentru funcționarea permanentă și cu un randament ridicat a parcului de mașini și tractoare este respectarea cu strictețe a normelor de îngrijiri tehnice și reparații. Intr-o serie de regiuni însă, organele de conducere administrativă și tehnică ale S.M.T.-urilor și gospodăriilor de stat, precum și organele agricole ale sfaturilor populare nu dau atenție acestui lucru. In regiunile Birlad, Craiova și Pitești, de pildă, reparațiile nici n-au fost terminate. O asemenea stare de lucruri este dăunătoare intereselor oamenilor muncii. Chiar în regiuni unde muncile de primăvară au început mai devreme, la unele S.M.T.-uri ca Bethausen și Lugoj-Timișoara, Apa — regiunea Baia Mare și altele, parcul de mașini și tractoare nu este îngrijit cum trebuie, nu este folosit cu întreaga sa capacitate.

Unii tractoriști, în loc să execute întocmai îngrijirile tehnice, zilnice și periodice, prevăzute de normativ, nu respectă regulile de alimentare, nu curăță bine filtrele de motorină și ulei, nu gresează zilnic tractorul și mașinile agricole remorcate etc. Aceasta face ca unele tractoare să se defecteze în cîmp, ceea ce întîrzie executarea muncilor agricole. Fiecare tractorist are datoria patriotică de a îngriji ca ochii din cap tractorul și mașinile remorcate ce i-au fost încredințate. Conducerile S.M.T.-urilor și gospodăriilor de stat trebuie să asigure buna îngrijire și funcționare a tractoarelor, să întărească disciplina muncii, să îndrume fiecare brigadă și să controleze cum își organizează lucrul.

In această perioadă trebuie folosită din plin ziua de lucru din zori și pînă în noapte, iar la cît mai multe brigăzi trebuie organizat lucrul în două schimburi. Pentru aceasta conducerile S.M.T. și gospodăriilor agricole de stat trebuie să asigure echipamentul electric al tractoarelor astfel ca la arat să se lucreze din plin și noaptea.

Este deosebit de important ca în această campanie să se folosească și să se extindă pe scară largă metodele înaintate de lucru, metode care dau posibilitatea mecanizatorilor să ridice productivitatea muncii. Sînt demne de urmat în această privință inițiativele colectivelor de la S.M.T. Peciul Nou și gospodăria de stat Variaș, care și-au luat angajamente însemnate, ca răspuns la apelul adresat de consfătuirea pe țară a fruntașilor în producția de porumb, cartofi, sfeclă de zahăr.

O metodă sigură de ridicare a productivității muncii este folosirea a cît mai multe cupluri de mașini: cultivator cu grape și semănătoare, două semănătoare, 2 cultivatoare, pluguri cu ramă de 4 sau 5 brăzdare etc. S.M.T. Turnișor-Sibiu, de pildă, a reușit ca la data de 31 martie să îndeplinească planul de producție pentru că a folosit cupluri de cultivator cu grape și semănătoare. De asemenea, folosind cu pricepere graficul orar la lucrările de cultivat, arat, semănat etc., numeroși mecanizatori îndeplinesc și depășesc sarcinile de plan. Ei dau în felul acesta un ajutor prețios gospodăriilor colective și întovărășirilor agricole în obținerea de recolte bogate, contribuind la stringerea alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare, la realizarea sarcinii principale care stă astăzi în fața oamenilor muncii din agricultură: sporirea recoltei la hectar.

Realizarea planului de producție și executarea unor lucrări agricole în condiții agrotehnice cît mai bune depind în mare măsură de felul în care brigăzile de tractoare de la S.M.T. vor colabora cu brigăzile de cîmp ale gospodăriilor colective, cu țăranii muncitori întovărășiți și cu țăranii muncitori cu gospodării individuale. Stațiunile de mașini și tractoare, cu întregul lor personal tehnic, au obligația să ajute gospodăriile colective și întovărășirile agricole ca acestea să fie în fruntea muncilor agricole de primăvară. In același timp, este interesul gospodăriilor colective și întovărășirilor să sprijine pe tractoriști pentru ca aceștia să facă lucrări de calitate și să realizeze normele zilnice planificate.

Un mijloc însemnat în antrenarea mecanizatorilor pentru îndeplinirea în bune condițiuni a muncilor agricole de primăvară este intensificarea întrecerii socialiste. Nici un mecanizator nu trebuie să rămînă înafara întrecerii pentru cîștigarea titlului de „cel mai bun tractorist", întrecere ai cărei fruntași vor primi diferite distincții din partea C.C. al U.T.M. Din păcate însă, în multe S.M.T.-uri și gospodării de stat organizațiile de bază și comitetele de întreprindere nu depun tot efortul pentru mobilizarea tuturor mecanizatorilor în întrecerea socialistă, în vederea folosirii productive a parcului de mașini și tractoare, pentru terminarea cît mai grabnică a însămînțărilor.

Potrivit Hotărîrii guvernului și partidului, S.M.T.-urile trebuie să mărească ajutorul acordat țăranilor muncitori cu gospodării individuale, pentru a contribui la ridicarea producției agricole în aceste gospodării. Unele S.M.T.-uri însă, ca S.M.T. Titu-Fusea-București, Podul Turcului-Bîrlad și altele, subapreciază însemnătatea contractării lucrărilor cu țăranii muncitori cu gospodării individuale.

Gospodăriile colective, întovărășirile agricole, ca și țăranii muncitori cu gospodării individuale, au datoria să țină seama că pentru terminarea la timp optim a lucrărilor de primăvară nu este suficientă numai munca executată de S.M.T., ci trebuie să folosească din plin și semănătoarele, plugurile, atelajele de care dispun. Organele cooperației au datoria să organizeze mai bine munca la centrele de închiriat mașini, să pună la dispoziția țăranilor muncitori mașini și unelte simple, pentru grăbirea muncilor agricole.

Crearea unor condiții cît mai bune de muncă și de viață mecanizatorilor, atît pe cîmp cît și în stațiune, trebuie să constituie o grijă elementară a organelor de conducere a S.M.T.-urilor cît și a organizațiilor de bază și organelor sindicale. Totodată, trebuie întărită răspunderea personală a mecanizatorilor pentru lucrările ce le execută; la recepționarea lucrărilor, țăranii muncitori să aibă grijă ca lucrările să fie de bună calitate, iar lucrările necorespunzătoare să fie refăcute pe socoteala celor care au lucrat prost.

Pentru crearea tuturor condițiilor necesare funcționării permanente a parcului de mașini și tractoare și executarea unor lucrări de bună calitate, sarcini de mare răspundere revin tehnicienilor de la S.M.T., gospodării agricole de stat și de la sfaturile populare. Ei trebuie să fie mereu în mijlocul mecanizatorilor și al țăranilor muncitori, să controleze calitatea lucrărilor agricole de primăvară, să ajute la aplicarea metodelor înaintate (semănatul porumbului și plantatul cartofilor în cuiburi așezate în pătrat, etc.).

Organele Ministerului Agriculturii și Silviculturii trebuie să se preocupe mai îndeaproape de îndrumarea S.M.T.-urilor și gospodăriilor agricole de stat în ceea ce privește folosirea mașinilor și tractoarelor. Un mare rol în îndrumarea și mobilizarea în muncă a mecanizatorilor din S.M.T. și gospodării de stat îl au organizațiile de bază și comitetele de întreprindere din aceste unități. Ele trebuie să desfășoare o intensă muncă educativă în rîndurile mecanizatorilor, să-i lămurească ce înseamnă a lupta pentru îndeplinirea planului la timp și la un înalt nivel agrotehnic.

Folosirea productivă a parcului de mașini și tractoare în muncile agricole de primăvară este una din condițiile obținerii unor recolte bogate în acest an. Comitetele regionale și raionale de partid, comitetele executive ale sfaturilor populare au datoria să dea o mare atenție activității S.M.T.-urilor, să lupte pentru extinderea metodelor înaintate, să popularizeze tractoriștii fruntași și metodele lor.

S.M.T.-iști și mecanizatori din gospodăriile agricole de stat, folosiți din plin întreaga capacitate de lucru a mașinilor și tractoarelor, pentru obținerea unor recolte bogate, în vederea ridicării necontenite a nivelului de viață al celor ce muncesc.

Deschiderea festivă a „Săptămînii filmului maghiar"

Sub auspiciile Ministerului Culturii și Institutului Român pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea, joi seara a avut loc în sala Casei Prieteniei Româno-Sovietice deschiderea festivă a „Săptămînii filmului maghiar".

La festivitate au participat membrii delegației din R. P. Ungară, care participă la Săptămîna culturii maghiare, reprezentanți ai Ministerului Culturii, Ministerului Afacerilor Externe, Institutului Român pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea, personalități ale vieții noastre culturale și artistice, oameni ai muncii.

Au fost de față membri ai corpului diplomatic.

Festivitatea a fost deschisă de M. Roșianu, președintele Institutului Român pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea, care a salutat prezența delegației maghiare.

A luat cuvîntul regizorul V. Iliu, laureat al Premiului de Stat, care a făcut o prezentare a filmelor maghiare care vor rula în cadrul „Săptămînii filmului maghiar".

A luat apoi cuvîntul conducătorul delegației maghiare, Janosi Ferenc, prim locțiitor al ministrului Culturii din R. P. Ungară. Noi, cei ce muncim pe tărîmul culturii maghiare — a spus vorbitorul — sîntem fericiți că putem întări legăturile frățești între cele două popoare — român și ungar. Cu ocazia organizării în R.P.R. a Săptămînii culturii maghiare, aducem un salut de prietenie fierbinte poporului român. Dorim din toată inima ca Săptămîna culturii maghiare să întărească și mai mult prietenia și înfrățirea între popoarele noastre.

A fost prezentată apoi noua producție a studiourilor cinematografice maghiare, filmul „Locotenentul lui Rakoczi".

Spectatorii au aplaudat îndelung filmul, care constituie o operă de o deosebită valoare artistică. (Agerpres)

ÎN CINSTEA ZILEI DE 1 MAI

Tot mai sus steagul întrecerii în industrie și agricultură!

Muncă însuflețită la uzinele „Republica"

Apropierea zilei de 1 Mai însuflețește munca colectivului uzinelor „Republica" din Capitală. Fiecare muncitor, inginer și tehnician se străduiește, în aceste zile, să obțină succese cît mai însemnate în întrecerea socialistă.

Aici în uzină, muncitorii produc țevi de diferite dimensiuni necesare industriei petrolifere, industriei constructoare de mașini etc. Laminoarele și mașinile funcționează zi și noapte.

Comunistul Voicu Tănase este unul din muncitorii destoinici care lucrează în secția fileteaj. Printr-o bună organizare a muncii el a reușit să-și depășească sarcinile de plan, în primele 5 zile ale acestei luni, cu 50%. La controlul tehnic lucrează brigada condusă de comunistul Ștefan Ștefănescu. Această brigadă a reușit să-și depășească sarcinile de plan, pînă la 6 aprilie, cu 30%.

Strungarii Ilie Cărătuș și Ion Găină din secția fileteaj mufe au obținut de asemeni rezultate de seamă în cinstea zilei de 1 Mai. Zi de zi acești strungari au dat cîte 22 mufe filetate peste plan.

Lucrînd la cîte 2 strunguri după metoda sovietică Bikov-Bortkevici strungarul Constantin Ceaușel a reușit, în primele zile ale acestei luni, să strunjească conicitatea la cîte 30 mufe peste planul zilnic.

Colectivul uzinelor „Republica" din Capitală este hotărît să întîmpine ziua de 1 Mai cu rezultate tot mai însemnate în muncă.

Fruntași pe raion la semănat

BIRLAD (de la corespondentul nostru). Pînă la 7 aprilie, în raionul Zeletin din regiunea Bîrlad s-a însămînțat 21,8% din suprafața totală. Fruntașe în întrecerea socialistă sînt gospodăriile agricole colective din comunele Godinești și Lălești care au semănat suprafețe mai mari și au executat lucrări de bună calitate.

De asemenea, țăranii muncitori din comunele Oncești, Godinești, Avrămești și Slobozia, fiind în întrecere patriotică, au semănat pînă în ziua de 7 aprilie, peste 60% din suprafața totală. In acest an un mare număr de țărani muncitori au cărat pe loturile lor de pămînt gunoi de grajd, care altădată se irosea.

Un sprijin serios l-au dat țăranilor muncitori agronomii de la sfatul popular raional, care le-au arătat pericolele prielnice pentru însămînțarea diferitelor culturi și metodele ce trebuie aplicate, au îndrumat pe mulți țărani cu gospodării individuale să schimbe sămînța necorespunzătoare cu sămînță bună.

Cu toate acestea, viteza zilnică de lucru planificată pe raion se realizează numai în proporție de 85%. Aceasta se datorește în bună măsură faptului că comitetul executiv al sfatului popular raional nu controlează felul cum muncesc unele sfaturi populare comunale. Inginerii agronomi Mihai Cuparenco și Ion Nichita neglijează îndrumarea comunelor de care răspund.

Experiența unităților și comunelor fruntașe din raion trebuie să fie larg răspîndită pentru grăbirea însămînțărilor în întreg raionul.

Autocamioane și motociclete pentru gospodării colective

In clișeu: autocamioane și motocicletele pregătite pentru a fi trimise contraplată primelor gospodării colective care și-au îndeplinit angajamentele luate prin contractele de creștere și îngrășare de animale

Flacăra vie a întrecerii

ARAD (de la trimisul nostru).

Uzinele metalurgice „Iosif Rangheț"-Arad. Razele scînteietoare ale dimineții pătrund prin ferestrele largi, făcînd să strălucească metalul curat al sutelor de mașini moderne de înaltă tehnicitate. De la un capăt la altul al uzinei, vuește un suflu proaspăt de muncă. Sutele de muncitori și tehnicieni desfășoară cu însuflețire întrecerea pentru îndeplinirea angajamentelor luate în cinstea marii sărbători a muncii — 1 Mai. Baza de pornire în întrecere au constituit-o angajamentele individuale. Maiștrii și șefii de sectoare s-au chemat la întrecere pentru organizarea cît mai bună a locurilor de muncă. Nici o secție sau loc de muncă nu duce azi lipsă de scule sau vreun dispozitiv. Colectivul sectorului sculărie muncește cu rezultate. Intrecerea socialistă a scos la iveală oameni noi. Sectorul sculărie se mîndrește cu fruntași ai întrecerii ca Ion Gheorghievici, Iosif Albert, Pavel Heeder, Geza Klimasz care își depășesc zilnic sarcinile ce le revin.

Flacăra vie a întrecerii a cuprins pe fiecare muncitor și tehnician. Mainco Ștefan lucrează la mașina de rectificat pădurile de strung (mașină sosită din R. D. Germană). El muncește cu mare atenție. Prin aplicarea unor noi metode de muncă reușește să producă, în același timp, de trei ori mai multe paturi de strung decît înainte.

Agitatorii discută cu înflăcărare despre succesele muncitorilor din secția freze. Colectivul acestei secții, în frunte cu maistrul Sumeghi Iosif, a reușit să termine la timp cantitatea de piese planificate — deși piesele veniseră cu 12 zile întîrziere de la turnătorie.

Îți crește inima cînd vezi cum se îndreaptă spre asamblare tot felul de piese, gata finisate. Angajamentul a devenit într-adevăr o chestiune de cinste, de onoare pentru întregul colectiv. Și acest lucru se desprinde cît se poate de limpede din faptele petrecute acum cîteva zile cu o echipă din secție montaj.

...Manga Anton, șeful echipei privea în jurul lui, fără să înțeleagă.

— Nu, nu se poate!... Imposibil!... Cuvîntul nostru este cuvînt! Înțelegeți?... Sarcinile planului de colaborare cu alte uzine trebuie îndeplinite cu cea mai mare grijă. O singură piesă mai puțin, poate îngreuna realizarea planului în cîteva fabrici.

— Bine, bine, așa am zis și noi, dar iată că din cele zece axe secundare pentru cutiile de viteză, cinci nu pot fi folosite — interveni un muncitor din echipă... Le dăm înapoi turnătorilor și... treaba lor, facă ce or vrea. Nouă să ne dea axe de calitate!

— Ușor de zis! Dar acest lucru durează zile întregi... Și atunci, cum rămîne cu angajamentul nostru...!

— Să încercăm călirea superficială! — și-a dat cu părerea cel mai tînăr din echipă... Chiar dvs. spuneați, se adresă el șefului de echipă, că așa prevăd și indicațiile de fabricație a axelor...

Hotărîrea cu care tînărul pronunțase acest îndemn, dorința întregii echipe de a birui greutatea, inspira curaj.

— Să încercăm! să încercam! — a fost hotărîrea tuturor.

Și întreaga echipă se puse pe treabă cu însuflețire. Tov. Manga Anton a început cel dintîi aplicarea noului procedeu. Călirea superficială, cu ajutorul flăcării oxiacetilenice, a dat rezultate uimitoare. Rebuturile au fost înlăturate definitiv. Ciclul de fabricație a fost redus dintr-odată cu 75%.

Zi de zi, gazetele de perete din uzină, stația de radio amplificare, agitatorii vorbesc de victoriile în întrecerea socialistă în cinstea lui 1 Mai, obținute de constructorii de mașini-unelte romînești de la Arad.

Să facem la timp lucrările la vița de vie

In luna aprilie în via pe rod trebuie să se facă anumite lucrări de care depinde în mare măsură obținerea unei recolte bogate de struguri. Aceste lucrări constau în dezgropatul vițel de vie, tăierea coardelor și legatul lor la arac sau pe spalier.

Dezgropatul viilor trebuie să se facă la sfîrșitul lunii martie și începutul lui aprilie. Dacă această lucrare întîrzie, mugurii se umflă și foarte mulți dintre ei cad atunci cînd coardele sînt scoase din pămînt și prin urmare recolta e mai slabă. Intîrzierea dezgropatului vițel de vie mai aduce și alte neajunsuri. Dacă coardele vițel de vie rămîn prea mult în pămînt atunci mugurii se clocesc și se înnegresc, iar producția scade.

După dezgropat trebuie să se facă îndată tăiatul și legatul viilor. Tăierea viilor este o lucrare de mare însemnătate. De aceea trebuie respectate cu strictețe regulile agrotehnice. O tăiere făcută defectuos aduce scăderea producției și scurtează viața butucilor. Colectiviștii, întovărășiții și țăranii muncitori cu gospodării individuale trebuie să ceară sfatul inginerilor și tehnicienilor agronomi și ai fruntașilor recoltelor bogate asupra felului cum trebuie executate aceste lucrări.

In unele regiuni lucrările în plantațiile de vii sînt înaintate, cum ar fi în regiunile Stalin, Oradea, Cluj, Arad unde s-au dezgropat viile și s-au executat tăieri pe suprafețe însemnate. In regiunile din răsăritul și sudul țării însă lucrările în vii sînt abia la început. In regiunile Bîrlad, Iași, Pitești și Craiova viile au fost dezgropate pe suprafețe foarte reduse.

Timpul este destul de înaintat. Este deci în interesul și de datoria fiecărui producător să facă dezgropatul și tăierea viilor acum cît mai este timpul potrivit.

Pentru refacerea sectorului viticol organele de stat au datoria să asigure grăbirea ritmului plantărilor, mai ales în regiunile rămase în urmă ca Ploiești, București și Bîrlad.

Făcînd toate lucrările de îngrijire în vii, cultivatorii vor putea obține o recoltă bogată de struguri în interesul lor și în interesul economiei noastre naționale.

S. M. T.-urile din regiunea Stalin au realizat planul lucrărilor agricole de primăvară

ORAȘUL STALIN (prin telefon de la secția agricolă a sfatului popular regional). Muncitorii, tehnicienii, inginerii și funcționarii din S.M.T.-urile din regiunea Stalin, muncind cu însuflețire în întrecerea socialistă în cinstea zilei de 1 Mai, au realizat pînă la 8 aprilie planul la muncile agricole de primăvară în proporție de 105%.

Realizarea planului global al S.M.T.-urilor din regiune în campania de primăvară se datorește îndeosebi faptului că S.M.T.-Turnișor și-a realizat planul în proporție de 150,8%, S.M.T.-Hărman 120%, S.M.T.-Tîrnăveni 113% etc. Mecanizatorii muncesc mai departe pentru depășirea sarcinilor de plan, contribuind astfel la succesul luptei pentru o recoltă bogată.

Pentru extinderea suprafețelor cultivate cu porumb și aplicarea metodei de semănat porumb și plantat cartofi în cuiburi așezate în pătrat

Pentru sporirea producției de porumb și cartofi necesară unei mai bune aprovizionări a populației și a industriei cu materii prime și pentru crearea unei puternice baze furajere în vederea dezvoltării creșterii animalelor, Consiliul de Miniștri al Republicii Populare Române a luat o **Hotărîre cu privire la extinderea suprafețelor cultivate cu porumb și aplicarea metodei de semănat porumb și plantat cartofi în cuiburi așezate în pătrat.**

Prin această hotărîre, Ministerul Agriculturii și Silviculturii este obligat a extinde cultura porumbului pe noi terenuri agricole, mărind suprafețele stabilite prin planul de cultură pentru anul 1954 cu încă 200.000 ha, ajungîndu-se astfel la suprafața totală de 3.200.000 ha.

Extinderea suprafețelor cultivate cu porumb se va face prin: desțelenirea și însămînțarea cu porumb a terenurilor de pășuni și fînețe naturale care au productivitate redusă; desțelenirea și însămînțarea cu porumb a terenurilor ocupate de ierburi perene care dau o producție mică; însămînțarea cu porumb a suprafețelor care au fost destinate pentru cultura ierburilor și pentru care nu sînt asigurate cantitățile de semințe necesare; identificarea și însămînțarea cu porumb a suprafețelor de teren care pînă în prezent nu au fost cuprinse în evidența terenurilor agricole.

Hotărîrea obligă comitetele executive ale sfaturilor populare regionale să comunice în cel mai scurt timp la raioane, iar acestea la comune, sarcinile privind identificarea și însămînțarea suprafețelor pe care va fi extinsă cultura porumbului și să dea tot sprijinul pentru ca terenurile să fie însămînțate la timp și în bune condițiuni.

Stabilirea terenurilor ce urmează a fi desțelenite și însămînțate cu porumb se va face cu avizul organelor tehnice agricole.

Comitetele executive ale sfaturilor populare au datoria să lămurească pe țăranii muncitori, posesori de terenuri care urmează a fi desțelenite, asupra avantajelor ce le vor avea în urma cultivării lor cu porumb.

Totodată comitetele executive ale sfaturilor populare vor recomanda gospodăriilor agricole colective, întovărășirilor agricole și gospodăriilor agricole individuale ca suprafețele unde culturile de toamnă au fost compromise să fie semănate în special cu porumb.

Hotărîrea Consiliului de Miniștri acordă o mare importanță sporirii producției de porumb prin aplicarea metodelor agrotehnice înaintate. In acest scop **Hotărîrea obligă Ministerul Agriculturii și Silviculturii precum și comitetele executive ale sfaturilor populare să ia toate măsurile pentru însămînțarea porumbului în cuiburi așezate în pătrat.**

Hotărîrea obligă gospodăriile agricole de stat și gospodăriile anexe ale ministerelor și întreprinderilor economice și recomandă gospodăriilor agricole colective, întovărășirilor agricole și gospodăriilor agricole individuale să însămînțeze în anul 1954 porumbul în cuiburi așezate în pătrat.

Pentru efectuarea însămînțării porumbului în cuiburi așezate în pătrat gospodăriile agricole de stat, gospodăriile anexe și S.M.T. vor folosi toate semănătorile S.S. 6 A.

Pentru a pune la îndemîna gospodăriilor agricole de stat și a gospodăriilor agricole colective semănători manuale de porumb, Ministerul Industriei Metalurgice și Construcțiilor de Mașini va fabrica și livra Ministerului Agriculturii și Silviculturii 20.000 bucăți semănători manuale pînă la data de 15 aprilie a. c.

Ministerul Agriculturii și Silviculturii și comitetele executive ale sfaturilor populare vor lua măsuri să se confecționeze în gospodăriile agricole de stat, gospodăriile anexe, gospodăriile agricole colective, cel puțin 10.000 bucăți marcatoare prin adaptarea cultivatoarelor KUT, marcatoare cu avantren și marcatoare simple.

Hotărîrea recomandă țăranilor muncitori cu gospodării mici și mijlocii să-și confecționeze de asemenea marcatoare adaptate la tracțiunea animală.

Semănatul porumbului în cuiburi așezate în pătrat cu semănătorile S.S. 6 A., cu semănătorile manuale pentru porumb, sau cu sapa, se va face la distanța de 70 cm. pe rînd și între rînduri, punîndu-se cîte 3—5 boabe în cuib la adîncimea de 8—10 cm.

Pentru sprijinirea gospodăriilor agricole individuale, a gospodăriilor agricole colective și întovărășirilor agricole, Ministerul Industriei Metalurgice și Construcțiilor de Mașini va confecționa, în anul 1954, 10.000 prășitoare cu tracțiune animală pentru îngrijirea culturilor prășitoare.

Ministerul Agriculturii și Silviculturii și comitetele executive ale sfaturilor populare vor organiza în anul 1954 producerea semințelor hibride de porumb pe o suprafață de 633 ha., folosind solurile de mare productivitate, recomandate în fiecare regiune. De asemenea, se va organiza înmulțirea semințelor din soiurile necesare obținerii hibrizilor în anii următori.

Pentru ca în 2—3 ani să se treacă la însămînțarea porumbului cu sămînță hibridă pe suprafețe cît mai mari, Institutul de Cercetări Agronomice va intensifica cercetările pentru producerea hibrizilor de porumb de mare productivitate, precum și încercarea lor în diferite regiuni ale țării.

Pentru sporirea producției de cartofi Hotărîrea Consiliului de Miniștri obligă gospodăriile agricole de stat și gospodăriile anexe și recomandă gospodăriilor agricole colective și întovărășirilor agricole ca în anul 1954 să planteze cartofii în cuiburi așezate în pătrat pe o suprafață de cel puțin 11.510 hectare. De asemenea, recomandă gospodăriilor agricole individuale să aplice metoda plantării în cuiburi așezate în pătrat pe suprafețe cît mai mari.

Ministerul Agriculturii și Silviculturii și comitetele executive ale sfaturilor populare vor organiza instructaje cu muncitorii din gospodăriile agricole de stat, colectiviștii, întovărășiții și țărani individuali cu privire la metoda de semănat porumb și plantat cartofi în cuiburi așezate în pătrat. Aceste instructaje vor fi urmate de aplicațiuni practice privind tehnica marcatului cîmpului și a semănatului.

Ministerul Agriculturii și Silviculturii va trimite din eparatul central și din institutele de cercetări și institutele de învățămînt superior, tehnicieni și specialiști pentru a da ajutor practic pe loc în vederea introducerii metodei de semănat porumb și plantat cartofi în cuiburi așezate în pătrat.

Hotărîrea obligă Ministerul Agriculturii și Silviculturii, Ministerul Culturii și comitetele executive ale sfaturilor populare să organizeze pe toată durata însămînțărilor de primăvară munca de popularizare și îndrumare pentru aplicarea metodei semănatului în cuiburi așezate în pătrat, mobilizînd în această muncă pe toți specialiștii din agricultură și folosind în acest scop presa, radioul și alte metode de popularizare.

*

Pentru îndeplinirea sarcinilor trasate de această Hotărîre a Consiliului de Miniștri este necesar ca ministerele, organele de stat și agricole, organele și organizațiile de partid și sindicale și conducerile unităților agricole să ia de îndată toate măsurile tehnico-organizatorice și politice în vederea extinderii suprafețelor cultivate cu porumb, a aplicării metodei de semănat porumb și plantat cartofi în cuiburi așezate în pătrat, în scopul obținerii în acest an a unei recolte bogate de porumb și cartofi.

Despre pămînt*)

de MARIA BANUŞ

(Fragmente)

Preşidenţia : marmuri, scări, coloane
Decorul cere fracuri şi galoane.

Ecouri surde în covoare zac —
De pinteni şi botine moi de lac.

Prin apele oglinzilor mai trec
Năluci venind din marele înec :

Chelii, monocluri, umeri albi, pudraţi,
Surîsuri de excroci şi diplomaţi...

Aici, la garderobă, îşi lăsau
Mantiile de blană. Aruncau

Priviri satisfăcute în oglinzi.
— O clipă, papionul să ţi-l prinzi —

Şi — sus pe scări ! Pornesc ca la atac,
Lupi şi lupoaice-n decolteu şi-n frac.

Paşi moi, pufoşi. Ochi ascuţiţi, la pîndă.
Ameninţări sclipesc sub vorba blîndă,

Căci sus, la whisky, între două glume,
Războaie poartă oamenii de lume,

Şi şperţuri grase, sinecuri, moşii,
Se smulg, ciocnind pocale străvezii.

Ba între două ţuici, cu icre moi,
Se tîrguie şi celălalt război,

In care nu vor merge la atac,
Nici domnii cu botinele de lac,

Nici fanţii cu pompon şi eghilete.
Sumane rupte, rupte salopete

Vor dezbrăca bărbaţii în cazărmi.
Va fluiera un tren spre negri ţărmi...

Şi mame, în catrinţe şi basmale,
Vor sta cu ochii goi, pe prispe goale.

*

Sinistre umbre, tragice imagini,
Inlături dau, străbat ca prin paragini,

Şi mă întorc la clipa cea de faţă.
Aceleaşi marmuri, scări, oglinzi de gheaţă

In care s-a răsfrînt cîndva gheena.
Dar altu-i duhul care umple scena.

Atotputernic, clocotind de vlagă,
El rupe legături care-l mai leagă,

Şi-n hohot larg, triumfător, zbucneşte.
E timpul nostru. Ride urieşeşte.

De rîsul lui se zgîlţîie canatul,
Plafonul, cercevelele, palatul,

Ca de-o uriaşă poznă-a lui Păcală.
...Dar vorbă lungă, sărăcie goală.

Consfătuirea-ncepe acuş, curînd,
Şi eu mai stau pe scări. Năstruşnic gînd

Mă ţintuie în loc, de la intrare.
Ce vreau să fac, cinstit să fie oare ?

Pot eu, ca invitată, să invit ?
S-aduc cu mine-un oaspe nedorit ?

Şi ce mai oaspe ! De-ar avea puteri,
Cum ar mai face el din astăzi, ieri,

Cum ar mai trage-n noi, niţel, cu tunul,
Să nu rămînem de sămînţă, unul.

Dar vezi, la drept vorbind, eu nu mă-ndemn,
Să chem decît năluca lui, un semn,

Un delegat abstract, dar ca şi viu,
Al domnilor pe care-i ştii şi-i ştiu...

. . . . . .

Un delegat de-al lor, un prototip,
Pe domnul Fost, din mulţi îl înfirip,

Şi-l iau cu mine, fie ce o fi,
Prin tot palatul. Umbră printre vii.

Atît vă rog, să nu mă daţi de gol.
E-un oaspe netrecut prin protocol.

*

Călătoria-ncepe. Primul şoc
Il capătă de cum pornim din loc.

La garderobă ne oprim o clipă
Şi garderoba-i rîde-n nas şi-i ţipă.

Cojoace, bunde, zeghi, căciuli, sumane,
De-avalma-mbrăţişate cu raglane,

Se lăfăiesc parcă-s la ele-acasă.
A ţărnă şi-a pănură amiroasă.

— „Aşa se pierde slava lumii-n praf.
Ce zibeline, ce parfum suav,

Ce focuri scînteiau, de diamant...
Şi-acum ? O, trist spectacol, deprimant !

Aici chiar, la Consiliul de Miniştri !
Departe au mai dus-o comuniştii"...

. . . . . .

*

Pe scări, pe coridoare, la bufet,
Ţărani, ţărani, ţărani. Ştii, get-beget,

Obrajii aspri, tari, cărămizii,
Ca lutul ars de arşiţe tîrzii,

Ochi scrutători ce cîntăresc cu şart
Şi tîlcul greu, de vorba-n vînt, despart.

Ţărani, ţărani, stăpîni, la largul lor
In marele palat impunător.

Insoţitorul meu se uită. Tace.
Ar întreba. Dar nu e demn. Nu face.

In fond însă de cine să îi pese ?
Mai şovăi o clipă, glasu-şi drese :

— „Ce caută pe-aici această bandă ? —
Probabil tot ceva de propagandă"...

— „Consfătuire. Sînt ţărani fruntaşi".
Un şuier gîlgîi a ris. — „Ei aşi,

Găinile învaţă cum se ouă !
Ţăranul, cum se face pîinea nouă !"

Gluma-i plăcu. Fu mulţumit de sine.
Porni cu pasul sigur prin mulţime,

Dar deodată... ce s-a-ntîmplat ?
Stă locului. E palid. Tremurat

Şopteşte : „Dumitale-ţi spun pe şleau,
E unul... Nu vreau ochi cu el să dau

Aş prefera să nu mă ştie-aici.
Poveste veche. Niscai vorbe-un bici.

Aveam şi eu un petec de moşie,
Ştii, ocina străbună, sfînta glie,

Şi printre mocofanii mai cu nas
Era şi-acest... tovarăş. Tipul cras

De revoltat, de nesătul, de bolşevic...
Aşa. Stai mai în faţă. Stai un pic".

. . . . . .

*

Sub policandre şiroiesc lumini.
Ţăranii umplu sala. Rădăcini

Vinoase, negre, din pămînt iscate
Par mîinile ţăranilor, culcate

Pe mesele acestei săli somptuoase.
Şi rădăcini se mişcă. Noduroase,

Condeiul strîng. Notează în carnete.
Şi năduşesc. Şi scriu. Atent. Incete.

Inaintează. Scriu despre pămînt.
Iarovizare. Sol. Ingrăşămînt.

Şi cei care rostesc la microfon
(O, mutra lui, a celui cu melon,

Cînd îi aude cum rostesc) — „Vă spun
Tovarăşi, cum fac eu ca să adun

Atîta şi atîta la hectar"...
Sînt tot ţărani, ţărani. Cu duh, cu har,

E vorba lor de aur, ca din cronici.
Dar critică modern, sever, ironici.

Pe agronomii nevăzuţi, pe birocraţi
Şi pe năravuri proprii-s supăraţi...

— „La noi, vă spun, e încă-napoiere.
Ogorului nu-i dăm atît cît cere.

Eu l-am muncit precum v-am arătat.
Mi-a dat ? Mi-a dat cu vîrf şi îndesat.

Să spun că-s mulţumit cu cît i-am smult ?
Nu spun. Că nu sînt. Nu. Că vreau mai mult."

*

Mai mult, răsună sub înalte bolţi,
Mai mult belşug din truda ta să scoţi,

Mai multă bucurie să culegi,
Mai mult să vrei, mai multe să-nţelegi,

Mai mult să-mbrăţişezi, mai mult să dai,
Mai mult să vecuieşti pe dulce plai.

Mai mult, răsună bolţile, mai mult.
Şi aripi parcă-mi cresc. Şi văd. Şi-ascult.

Ascult ca într-o cosmică minune
Cum se despică lumi şi din genune,

Noi lumi apar. Imense continente,
Sclipesc prin ceaţa clipelor prezente.

Văd flota vie. Vasul amiral.
— Proletariatul liber — taie val.

Cu forţa clasei eliberatoare,
Deschide drum, ne trece prin viltoare.

Intreaga flotă trece, tot poporul
— Pămînturi noi ! Vesteşte zburătorul.

. . . . . .

Şi totul pare simplu şi firesc.
Ei vin la microfon şi povestesc

Şi sînt acasă în acest palat
Pe care domnii altfel l-au visat.

Gîndeau că veacuri încă vor sclipi
In marmurile alb-trandafirii :

Chelii, monocluri, umeri albi, pudraţi,
Surîsuri de escroci şi diplomaţi.

Şi iată vin ţăranii şi vorbesc
Despre pămînt : cînd ară, cum plivesc,

Şi cîte griji le dă şi cîtă muncă...
— Doar glia vrea iubire, ca o pruncă...

*

...Ascult ecouri. Şi pesemne el,
Insoţitoru-n felul său, la fel.

Căci lîngă mine-aud ca un suspin
Şi glasu-i, plin de ură şi de spleen :

— „O, cum nu te deschizi, pămînt, în faţă !
Tu, soare, cum de nu te-ascunzi în ceaţă,

Şi voi, pereţi, în lespezi îmbrăcaţi,
Cum nu căderi în colb, cutremuraţi,

Cînd vă e dat, ce-aud, să auziţi.
Aici, între pereţii căptuşiţi

Cu marmură şi lemn de trandafir,
Unde şopteam învăluit : „my dear",

Unde înalte trebi puneam la cale,
Discret, primind procente strict leale,

Unde pluteau cuvinte moi de tul,
Şi cel mai greu era doar : „şperţ" sau „chiul",

Aici, printre velur, mătăsuri, rips,
S-ajungem vremea de apocalips,

Cînd îmi e dat s-aud — o, ce calvar —
Rostindu-se : „gunoi" şi „bălegar".

Şi-aceşti grăjdari cu pielea ce dogoară
Un iz de năduşeală milenară,

Vin şi vorbesc, cu cîtă insolenţă,
Despre ştiinţă, despre experienţă !

Şi ceea ce-i mai înspăimîntător,
Este ceva, un „ce", în mersul lor,

In vorba lor, în felul cum privesc,
Ceva ce spune : „Da, este firesc

Şi drept, să fim stăpîni cei ce muncim,
Iar nu păpuşi jucate-n vicleim.

Şi de-or fi lotri să ne cate price
Ca buna rînduială să ne-o strice,

Păi să poftească numai şi-or vedea
Cum ştim noi trage blana la rîndea".

Da, e un „ce" cu totul fioros,
In lumea asta ce s-a-ntors pe dos !...

. . . . . .

*

Se îndreptă, flegmatic, spre eşire.
Cu-n semn, eu îl oprii : „La despărţire,

E bine să priveşti întreg tabloul
In perspectivă : fondul şi eroul.

. . . . . .

Priveşte şi-apoi du-te la ai tăi,
La bunii tăi stăpîni, naivi călăi.

Cari cred că lumea — prea supus norod —
Se va urca din nou pe eşafod.

Du-te. Explică acel nu ştiu cum,
Ce te-a cuprins cînd i-ai simţit duium...

. . . . . .

Da, mergi şi spune. Fă-i, de poţi, să vadă.
Această nouă, stranie plămadă

De care-i bine să te ţii de-o parte.
Să n-o atiţi, să n-o încerci, că-i moarte."

*

. . . . . .

Deasupra pieţii vaste, noapte, nori,
Lumini topite-n plumburii culori.

Pe coame sure-n goană aplecaţi
Trec nori gigantici, nori încăieraţi.

Unii-ngenunche, alţii se-ncleştează,
Şi platoşe ciocnite scînteiază.

Şi-n vreme ce-n titanică-ncleştare
Evocă cerul marea frămîntare

A ceasului pe care-l străbătem,
Eroii nasc măreţul lor poem,

Şi pe întinderi largi anunţă vîntul :
Al lor e cerul şi al lor pămîntul !

**) Publicăm fragmente din poemul „Despre pămînt" de Maria Banuş, apărut în „Gazeta literară" nr. 3.*

Răspunsuri la întrebările cititorilor

Ce recoltă de legume se poate obţine de pe un lot individual de 200 metri pătraţi şi cum trebuie lucrat pămîntul

Tov. Grigore Andrei, muncitor la fabrica de încălţăminte „N. Bălcescu", ne întreabă „Ce recoltă de legume se poate obţine de pe un lot individual de 200 m.p. şi cum trebuie lucrat pămîntul"

Publicăm mai jos răspunsul tov. inginer agronom D. Bunescu.

O condiţie a obţinerii de recolte bogate de pe aceste loturi o constitue folosirea cît mai raţională a suprafeţei de teren şi aplicarea la timp a lucrărilor de îngrijire necesare.

De pe o suprafaţă de teren de 200 m.p. se poate obţine o recoltă care să acopere aproape în întregime nevoile unei familii de muncitori sau funcţionari compuse din 3—4 persoane. Pentru aceasta însă este necesar să fie folosit raţional terenul, aranjîndu-se în aşa fel culturile încît să se scoată două recolte pe an de pe aceeaşi suprafaţă ; aceasta înseamnă ca după recoltarea legumelor timpurii să se semene legume de toamnă.

Cultivînd în mod raţional o suprafaţă de teren de 200 m.p., fiecare muncitor şi funcţionar va putea recolta cel puţin 100 kg. cartofi, 150 căpăţîni de varză, 150 kg. roşii, 30 kg. ardei, 45 kg. morcovi, 15 kg. pătrunjel, 30 kg. fasole, 15 kg. salată, 15 kg. spanac, 30 kg. castraveţi şi chiar mai mult dacă lucrările de îngrijire se fac la timp şi se dau şi îngrăşăminte

PRIMA RECOLTA		A DOUA RECOLTA	
MORCOVI 15 m.p.	CEAPA 15 m.p.	MORCOVI 15 m.p.	SPANAC DE TOAMNA 15 m.p.
PATRUNJEL 5 m.p.	USTUROI 5 m.p.	PATRUNJEL 5 m.p.	USTUROI 5 m.p.
SALATA 10 m.p.	RIDICHI 10 m.p.	ROŞII DE TOAMNA 20 m.p.	
ARDEI 20 m.p.	VARZA DE VARA 20 m.p.	ARDEI 20 m.p.	CASTRAVETI DE TOAMNA 20 m.p.
ROŞII TIMPURII 40 m.p.		VARZA DE TOAMNA 40 m.p.	
DOVLECI 10 m.p.	CASTRAVETI 10 m.p.	FASOLE DE TOAMNA 20 m.p.	
CARTOFI 40 m.p.		VARZA DE TOAMNA 40 m.p.	

Trebuie să se împartă terenul în aşa fel ca să corespundă cu nevoile plantelor care urmează să fie cultivate. De pildă, un lot individual de 200 m.p., avînd o lungime de 20 m. şi o lăţime de 10 m., se împarte în straturi sau brazde cu o lungime de 5 m. şi o lăţime de 1 m.; pentru a uşura împărţirea se trasează pe mijlocul parcelei o potecă împărţind terenul în două părţi egale.

După ce terenul este împărţit pentru fiecare cultură în parte, se începe însămînţatul. Anumite legume cum ar fi morcovii, pătrunjelul, ceapa etc. se seamănă pe aceste straturi, pe cînd varza, roşiile, cartofii n-au nevoie de straturi, putînd fi plantate pe loc întins. Pentru a folosi cît mai raţional terenul în vederea obţinerii unor recolte mari, este bine ca după legumele care ajung să fie bune pentru consum mai devreme — cum ar fi salata, spanacul, ridichile de lună — să se planteze legume care vor constitui o a doua recoltă. După 30—40 zile de la semănatul legumelor timpurii se face recoltatul, iar pe locul rămas liber se plantează varză, castraveţi, etc. pentru obţinerea de recolte mai tîrzii. In prima serie se mai pot cultiva : varză de vară, cartofi timpurii şi altele. După ele se pot semăna : salată, ridichi de lună, castraveţi de toamnă, fasole de toamnă pentru păstăi etc.

O mare importanţă are intercalarea culturilor de legume. Aceasta înseamnă ca înaintea unor legume să fie recoltate, să se semene printre ele alte legume, care le vor lua locul. Aşa, de pildă, cînd se seamănă primăvara morcovi, pătrunjel sau sfeclă, printre ele se poate semăna salată sau mărar, care se vor recolta după 30—35 de zile, adică tocmai atunci cînd morcovii, pătrunjelul sau sfecla trebuie să aibă loc să crească în voie.

Roşiile timpurii se plantează în cîmp la începutul lunii mai. Cînd fructele de roşii au ajuns să se înroşească, printre tufe se plantează varză de toamnă sau fasole ologă pentru păstăi, iar atunci cînd avem culturi de roşii irigate, pe coama canalului se pot semăna morcovi. Se ştie că în această perioadă tufele de roşii îşi leapădă frunzele de la bază aşa că aceste legume vor avea loc să crească. După ce s-au recoltat roşiile, tufele se smulg, iar varza şi fasolea rămîn să se dezvolte în voie.

Odată cu castraveţii, care se însămînţează cînd s-a încălzit pămîntul, se vor semăna în jurul lor 1—2 rînduri de fasole urcătoare. Aceasta ajută la obţinerea unei recolte bogate de castraveţi, deoarece fasolea îi va apăra de vînturi şi va crea condiţii bune de temperatură şi umiditate, de care castraveţii au nevoie tocmai în prima perioadă a creşterii lor.

Obţinerea unei recolte bogate este la îndemîna fiecărui muncitor şi funcţionar ce-şi munceşte lotul individual cu tragere de inimă. Este recomandabil ca cultivatorii să folosească drept îngrăşămînt cenuşa, iar cei care au la îndemînă, pot folosi gunoiul şi îngrăşăminte minerale. Trebuie acordată de asemeni o atenţie deosebită stîrpirii buruienilor De pe o grădină îmburuienită se obţine o recoltă mică de legume, deoarece buruienile consumă din hrana plantelor şi le înăbuşă.

Primele lucrări de grădină în aceste zile de primăvară sînt : desfundarea terenului cu casmaua, mărunţirea acestuia cu grebla de fier iar apoi facerea straturilor. Trebuie să se înceapă de îndată semănatul salatei, ridichilor de lună, morcovilor, pătrunjelului, să se planteze arpagicul şi cartofii.

Aceste lucrări, făcute cu îngrijire, creează condiţiile obţinerii unei recolte bogate de legume — care va contribui la îmbunătăţirea alimentaţiei familiilor de muncitori şi funcţionari.

Ing. agr. D. BUNESCU

Aşteaptă... „declanşarea" campaniei agricole

După ce şi-a mai aruncat odată privirile peste hîrtiile ce le avea în faţă, tovarăşul Cioară Gheorghe, primul secretar al Comitetului raional de partid Brăneşti, regiunea Bucureşti, a început să vorbească domol, ca unul care cunoştea bine felul cum se desfăşoară campania însămînţărilor de primăvară în comunele din raion.

„Cu reparatul uneltelor agricole stăm bine. Aproape sută la sută — spuse el. Mai sînt încă 19 motoare de tractor la S.M.T.-Hagieşti care, deşi sînt reparate, n-au fost încă montate pe tractoare, dar într-o zi-două sînt gata. Sămînţa este tratată. Activiştii au fost repartizaţi pe grupe de comune. Aşa că, după cum am hotărît, în ziua de 8 aprilie declanşăm campania însămînţărilor de primăvară. (Cînd rosti cuvîntul „declanşăm" făcu un gest cu mîna, de parcă ar fi răsucit un buton care pune în mişcare o maşină grozavă — în stare să facă tot ce-ţi poate trece prin minte). Această campanie o vom încheia cel mai tîrziu la 24 aprilie", sfîrşi tov. Cioară.

Ascultînd cele spuse cu atîta convingere de tov. Cioară, îţi vine să crezi că în raionul Brăneşti s-au luat toate măsurile pentru executarea muncilor agricole de primăvară la timp şi după toate regulile ştiinţei agrotehnice, că sînt asigurate condiţiile pentru obţinerea unor recolte bogate. Insă una spune tovarăşul prim secretar şi alta este situaţia adevărată pe teren.

Zilele călduroase din ultima vreme şi vîntul care a bătut din cînd în cînd au topit zăpada şi au zvîntat terenul pe mari întinderi. Invăţînd din experienţa proprie din alţi ani, din agrominim şi din Hotărîrea guvernului şi partidului, mulţi ţărani muncitori din raion n-au mai aşteptat „declanşarea" campaniei de primăvară la o dată stabilită în mod birocratic de către organele raionale şi s-au apucat de lucru. Astfel, în comuna Podu Pitarului, ţăranii muncitori cu gospodării individuale Gheorghe Ştefan şi Stan Adere au însămînţat încă din ziua de 24 martie a.c. cîte 0,25 ha. cu mazăre. Tot în aceeaşi zi, membrii gospodăriei agricole colective „Gh. Doja" din comuna Fundulea au însămînţat ovăz. Sînt multe asemenea exemple care dovedesc că pe suprafeţe mari din raionul Brăneşti se puteau începe însămînţările de primăvară.

„Ce-i drept, îi drept ! — spunea zilele trecute ţăranul muncitor Florea D. Buzoianu din comuna Fundulea. Terenul s-a zvîntat cam tîrziu. Dar asta nu înseamnă că nu s-a putut lucra nicăieri şi că trebuia să mai amîn ieşirea la cîmp. La mine în curte mai este multă zăpadă. Insă în ziua de 2 aprilie am cercetat locul pe care-l am şi am văzut că pămîntul era toomai bun de arat. A doua zi am şi semănat orzul".

Conducătorii raionului Brăneşti însă, în loc să ţină seamă de situaţia creată prin topirea tîrzie a zăpezii şi să mobilizeze ţăranii muncitori să înceapă lucrările pe anumite porţiuni de teren îndată ce s-a putut ieşi la cîmp, au stabilit în mod birocratic o dată la care să „declanşeze" începerea semănatului. Această hotărîre luată fără cunoaşterea situaţiei reale de pe teren a dus la tărăgănarea începerii muncilor agricole de primăvară. Este grăitor în această privinţă faptul că, aşteptînd „declanşarea festivă" de la raion, comitetele executive ale sfaturilor populare şi organizaţiile de bază din comunele Fundulea, Podu Pitarului, Tămădău şi altele n-au făcut nimic pentru începerea însămînţărilor, deşi cu multe zile înainte de 8 aprilie se putea lucra pe însemnate suprafeţe de teren.

Cauza principală a acestei situaţii constă în faptul că nici biroul comitetului raional de partid şi nici comitetul executiv al sfatului popular n-au înţeles nici pînă acum că cea mai importantă sarcină a lor în momentul de faţă este îndrumarea concretă de zi cu zi, a oamenilor muncii din satele raionului pentru executarea la timp şi în bune condiţiuni a muncilor agricole de primăvară, pentru cunoaşterea şi aplicarea metodelor agrotehnice înaintate şi a experienţei fruntaşilor în agricultură.

Membrii biroului comitetului raional de partid şi ai comitetului executiv al sfatului popular conduc agricultura raionului „în general", fără a se preocupa de îndrumarea concretă a organizaţiilor de bază, a sfaturilor populare şi a ţărănimii muncitoare. De aceea nu e de mirare că în ziua de 4 aprilie n-a participat nimeni din biroul comitetului raional la conferinţele organizate în comune, că activiştii de partid şi de stat au o activitate nesatisfăcătoare. Lipsiţi de îndrumare şi control, activiştii comitetului raional de partid şi al sfatului popular raional se substituie de multe ori organizaţiilor de bază şi comitetelor executive ale sfaturilor populare comunale, iar unii îşi pierd timpul degeaba.

Timpul este înaintat. Insămînţările şi alte lucrări agricole de primăvară nu pot fi tărăgănate. In raionul Brăneşti există forţe şi mijloace ca semănatul să se facă într-un timp scurt, să se aplice metodele agrotehnice înaintate. Comitetul raional de partid şi Sfatul popular raional Brăneşti trebuie să îndrume organizaţiile de bază şi comitetele executive ale sfaturilor populare comunale să ducă o vie muncă de lămurire pentru a convinge ţăranii muncitori să lase la arat, grăpat şi semănat îndată ce fiecare bucată de pămînt se zvîntă.

I. MARICOIU
corespondent al „Scînteii" pentru regiunea Bucureşti

Ne scriu corespondenţii sportivi

Intreceri sportive pe insula Ada-Kaleh

De curînd, colectivul sportiv „Flamura Roşie" de pe insula Ada-Kaleh, raionul T. Severin, a organizat o competiţie de şah şi tenis de masă, la care au luat parte 60 concurenţi.

Dintre cei 32 participanţi la întrecerile de şah, cele mai bune rezultate le-a obţinut tînărul Alif Ferhat, elev la şcoala profesională S.R.T.-Orşova.

Strungarul Azig Ahmed, fruntaş în producţie la S.R.T.-Orşova, s-a remarcat în mod deosebit cu prilejul competiţiei de tenis de masă.

SACHIR MEHMET
corespondent voluntar

Activitate rodnică

Pe vremea regimului burghezo-moşieresc, în comunele şi în satele raionului Odorhei, nici vorbă nu era de vreo activitate sportivă. In anii puterii populare, mii de oameni ai muncii din acest raion au început să practice diferite ramuri de sport, avînd la dispoziţie baze sportive, materiale şi echipamente necesare. In prezent, colectivele sportive din raionul Odorhei cuprind peste 7.500 membri.

Numai în anul 1952 au fost amenajate în raion 28 noi terenuri de sport.

Mulţi învăţători, printre care Răcz Iosif, din comuna Virghiş, Ravasz Francisk, din comuna Corund şi alţii dau un sprijin puternic dezvoltării sportului în satele raionului Odorhei.

BENKÖ JANOS
corespondent voluntar

Un colectiv codaş

Numeroase colective sportive din raionul Tîrnăveni desfăşoară o susţinută activitate, obţinînd succese în diferite ramuri de sport.

Cu totul altfel se prezintă situaţia în cadrul colectivului sportiv „Locomotiva"-Blaj. Conducerea acestui colectiv se dezinteresează de activitatea celor peste 200 membri ai colectivului, lăsînd să se dezorganizeze secţiile de gimnastică, volei, şah, popice. In felul acesta, colectivul „Locomotiva"-Blaj a devenit codaş.

Deşi sportivii de la „Locomotiva"-Blaj au sezisat deseori pe tovarăşii din conducerea colectivului că este de datoria acestora să-şi reorganizeze munca, situaţia continuă să rămînă neschimbată. Sportivii sînt nemulţumiţi şi de atitudinea nepăsătoare a conducerii comitetului raional pentru cultură fizică şi sport, care n-a întreprins nimic pentru remedierea lipsurilor

Cei peste 200 membri ai colectivului „Locomotiva"-Blaj cer conducerii colectivului lor şi comitetului raional pentru cultură fizică şi sport o susţinută muncă de îndrumare şi crearea unor condiţii favorabile în vederea desfăşurării unei cît mai bogate activităţi sportive.

MIHAI ISOPESCU
corespondent voluntar

Noi lucrări apărute în Editura de Stat pentru literatură ştiinţifică

H. CIOIBALSAN : Scurtă privire asupra istoriei revoluţiei populare mongole. Scrisă de defunctul mareşal Cioibalsan în 1950, această lucrare înfăţişează lupta poporului mongol condus de Partidul Popular Revoluţionar, împotriva exploatării feudalilor autohtoni şi a colonialiştilor străini, pentru făurirea Republicii Populare Mongole In carte sînt descrise evenimentele petrecute în perioada dintre 1911 — anul eliberării Mongoliei de sub jugul militariştilor chinezi — şi 1921. (76 pag. 1,55 lei).

N. NIKITIN : Taivanul, parte integrantă a Republicii Populare Chineze. Descriind evenimente din istoria insulei Taivan, populată de chinezi încă din secolul al III-lea înaintea erei noastre, autorul arată justeţea cauzei poporului chinez care luptă astăzi pentru eliberarea Taivanului de sub cotropirea imperialiştilor şi a gomindaniştilor lui Cian Cai-şi. In broşură sînt cuprinse o serie de date convingătoare cu privire la situaţia geografică, economică şi politică a acestei insule. Totodată autorul scoate în evidenţă, pe de o parte, politica dusă în cursul anilor de imperialiştii japonezi şi americani cu scopul de a jefui bogăţiile Taivanului, şi, pe de altă parte, lupta maselor populare de pe acest teritoriu pentru eliberarea lor şi reunirea cu R. P. Chineză. (84 pag. 1,63 lei).

A. I. ZENŢOVA . Cuba. Pornind de la analiza situaţiei politice în care se află astăzi republica Cuba, broşura descrie pe larg : aşezarea geografică şi condiţiile naturale ale acestei insule, evenimente din istoria Cubei, date asupra organizării de stat, asupra populaţiei etc. Un capitol special se ocupă de diferitele ramuri ale economiei republicii.

Ultimul capitol al lucrării, intitulat „Lupta popoarelor din Cuba pentru pace, libertate şi independenţă", înfăţişează acţiunile curajoase pe care oamenii muncii din această ţară le întreprind împotriva exploatatorilor autohtoni şi străini, pentru cîştigarea unor condiţii mai bune de trai şi de muncă. (42 pag. 0,97 lei.).

PETRE MACOVEANU : Planul Schuman. In paginile cărţii sînt analizate pe larg prevederile planului Schuman — plan care constituie o verigă însemnată în lanţul măsurilor luate de cercurile agresive imperialiste pentru remilitarizarea Germaniei occidentale.

Cele şase capitole ale lucrării tratează următoarele probleme legate de planul Schuman : rolul său în politica agresivă a S.U.A., latura sa economică, politică şi militară-strategică, contradicţiile imperialiste în legătură cu acest plan şi lupta partizanilor păcii din Europa împotriva planului Schuman. (162 pag. 3,61 lei).

VIAŢA DE PARTID

Discuţii vii, creatoare — nu bucherism

Cabinetul de partid al raionului Tudor Vladimirescu din Capitală. Începe seminarul unuia din cercurile de tip superior pentru studierea istoriei P.C.U.S. Cercul cuprinde cadre de partid şi de stat cu munci de răspundere în ministere, instituţii, Sfatul popular al Capitalei, întreprinderi etc.

Propagandistul, tov. Marcel Ilie, enunţă subiectul seminarului şi enumeră problemele care vor fi discutate: „Menşevicii şi bolşevicii în perioada reacţiunii stolîpiniste; învăţătura marxist-leninistă despre tactica de îmbinare a muncii legale cu munca ilegală; lupta lui Lenin împotriva oportunismului în perioada reacţiunii stolîpiniste; constituirea definitivă a bolşevicilor într-un partid marxist de sine stătător".

— Cine la cuvîntul la prima problemă? întreabă propagandistul.

Tov. Ecaterina Botez de la Ministerul Industriei Uşoare ia cuvîntul şi citeşte cu seninătate din caietul ei pasaje copiate mai mult sau mai puţin fidel din Cursul Scurt de Istorie a P.C.U.S. Apoi tov. D. Davidovici, din acelaşi minister, înşiră evenimentele şcolăreşte, aşa cum sînt în carte. Nu face nici un efort pentru a arăta legăturile dintre ele, pentru a adînci problemele. După el mai iau cuvîntul trei tovarăşi. Fiecare face cîte o „completare" dar niciunul nu iese din buchea cărţii.

„Completările" se succed fără nici o ordine. Se vorbeşte în treacăt cînd despre situaţia economică din perioada de după revoluţia din 1905, cînd despre deruta în rîndurile menşevicilor, cînd iarăşi despre situaţia economică. Nimeni nu se opreşte asupra vreunei probleme pentru a o analiza mai temeinic, nimeni nu încearcă să arate cauzele şi urmările evenimentelor studiate, învăţămintele care se pot trage din ele. Discuţiile desfăşurîndu-se dispersat, fără vreo idee călăuzitoare, neinteresant, nu reuşesc să reţină atenţia celor din seminar.

Atmosfera plictisitoare din seminar este întreţinută în mare măsură de propagandist. El se mulţumeşte mult timp să repete monoton: „Cine mai are ceva de completat", în loc să intervină la timp cu întrebări ajutătoare pentru a îndruma discuţiile în aşa fel încît ele să se desfăşoare într-o înlănţuire logică din care să reiasă limpede ideile principale ce trebuie reţinute.

După un timp, simţind, pe semne, nevoia de a mai înviora atmosfera, propagandistul se decide să pună în discuţie unele probleme. Dar întrebările puse se referă la chestiuni neesenţiale, de amănunt, lăturalnice. Nu-i de mirare că seminarul continuă să se desfăşoare neatractiv. Propagandistul nu-şi dă seama că nu pot fi interesante discuţiile purtate de dragul discuţiilor, că în seminar accentul trebuie pus pe problemele principale din care se pot trage învăţăminte teoretice şi practice pentru înţelegerea evenimentelor din zilele noastre, pentru munca de zi cu zi a comuniştilor

O asemenea problemă ca lupta lui Lenin pentru apărarea bazelor teoretice ale partidului, ca importanţa lucrării „Materialism şi empiriocriticism" poate şi trebuie să ofere cursanţilor şi propagandiştilor un minunat prilej pentru a discuta despre însemnătatea însuşirii şi aplicării în viaţă a concepţiei partidului despre lume, despre datoria comuniştilor de a nu da înapoi în faţa greutăţilor, de a sta în orice împrejurări ferm pe poziţiile partidului, de a da o ripostă zdrobitoare tuturor influenţelor ideologiei burgheze. Ce mult ar avea de învăţat dintr-o asemenea discuţie toţi tovarăşii! Dar sub pretextul neserios că „despre acestea s-ar putea discuta mult", propagandistul admite să se discute puţin şi în mod cu totul necorespunzător despre problemele luptei ideologice.

Bucherismul, care s-a manifestat în discuţii, apare şi în „concluzile" trase de propagandist la prima temă. De fapt el nici nu trage concluzii la discuţii, ci citeşte din caiet cîteva fraze dinainte pregătite, în care nu se subliniază nici o concluzie practică importantă.

Se trece la discutarea celei de a doua probleme: despre îmbinarea muncii legale cu munca ilegală în condiţiile cînd partidul activează în ilegalitate.

— Să povestească tovarăşii cum a lucrat partidul în ilegalitate, cum a îmbinat partidul nostru pe atunci munca legală cu cea ilegală — spune propagandistul.

Membrii cercului devin deodată atenţi. Mai mulţi se oferă să ia cuvîntul.

Cîţiva tovarăşi povestesc despre munca comuniştilor în sindicate şi diverse organizaţii legale, prin care partidul ţinea permanent legătura cu masele. Un tovarăş vorbeşte despre munca dusă de comuniştii din Valea Jiului printre mineri.

După aceasta lucrurile reintră „în normal".

Propagandistul lasă din nou discuţiile să se desfăşoare în voia soartei, superficial, rupt de viaţă, ca şi în prima parte a seminarului. Tactica bolşevicilor de îmbinare a luptei ilegale cu cea legală este un model înalt pentru partidele revoluţionare din ţările capitaliste care-şi desfăşoară activitatea în condiţii ilegale. Propagandistul nu se gîndeşte însă să îndemne pe membrii cercului să vorbească despre felul în care aceste partide aplică astăzi în mod creator, potrivit condiţiilor specifice din fiecare ţară, tactica bolşevicilor, pentru a atrage masele cele mai largi în lupta revoluţionară.

La fel de abstract şi rupt de viaţă se discută şi despre ultima temă: constituirea bolşevicilor într-un partid marxist de sine stătător. Nu se subliniază importanţa deosebită a acestui eveniment istoric, nu se aminteşte nimic despre felul în care comuniştii din ţara noastră, aplicînd experienţa P.C.U.S., au luptat neîncetat împotriva oportuniştilor din mişcarea muncitorească, din partid, despre necesitatea întăririi unităţii partidului şi a apărării purităţii rîndurilor sale, despre necesitatea ascuţirii vigilenţei revoluţionare faţă de încercările duşmanului de a se strecura în partid şi de a-i submina pe dinăuntru etc.

Oare de ce decurg în felul acesta discuţiile? Oare de ce nu intervine propagandistul? Fără îndoială pentru că nici propagandistul, nici cursanţii nu înţeleg încă bine că studierea marxism-leninismului nu-i un scop în sine, că marxism-leninismul nu-i o dogmă, o învăţătură împietrită, ci o călăuză în acţiune, o armă puternică în înţelegerea justă şi în rezolvarea problemelor vieţii şi muncii de zi cu zi.

Tov. Marcel Ilie, propagandistul cercului, se justifică: „decît nişte actualizări formale, mai bine nu actualizez nimic". Adevărul este că el şi alţi propagandişti ca el conduc discuţiile în seminar departe de viaţa actuală, deoarece n-au înţeles încă profund că Istoria P.C.U.S. este marxism-leninism în acţiune, că nu există capitol al Istoriei P.C.U.S. din care să nu putem trage învăţăminte multiple pentru activitatea noastră politică, pentru munca practică de construire a socialismului sau pentru orientarea noastră în ceea ce priveşte desfăşurarea evenimentelor internaţionale.

Legarea teoriei cu practica, cu viaţa, explicarea teoretică a fenomenelor economice şi politice actuale cer din partea membrilor cercului şi în primul rînd din partea propagandistului un studiu sistematic şi adîncit, o pregătire serioasă, atît în problemele teoretice cît şi în cele practice. Un propagandist bun, care vrea să lege teoria de practică şi să trezească interes pentru însuşirea teoriei, trebuie să fie la curent nu numai cu probleme teoretice, ci să cunoască şi problemele de care se ocupă cei pe care îi îndrumă în studiu.

Fără aceasta riscă fie să plutească în sfere abstracte, fie să alunece pe panta bucherismului şi dogmatismului, greşeli deopotrivă de dăunătoare însuşirii creatoare a învăţăturii marxist-leniniste.

A. GONDA

IN EDITURA PENTRU LITERATURA POLITICA

au apărut:

V. I. LENIN: Despre rolul şi sarcinile sindicatelor în condiţiile noii politici economice.
24 pag. 0,30 lei

★

P. TROFIN: Partidul — conducătorul Uniunii Tineretului Muncitor.
72 pag. 1,05 lei

— Predarea cotelor la colectare — datorie patriotică.
24 pag. 0,25 lei

Sosirea unei delegaţii de oameni ai culturii şi artei din R. P. Ungară

Joi dimineaţa au sosit în Capitală, ca invitaţi ai Ministerului Culturii şi ai Institutului Romîn pentru Relaţiile Culturale cu Străinătatea, Jánosi Ferenc, prim locţiitor al ministrului Culturii din R.P. Ungară, Tardos András, director general al Studioului maghiar de filme documentare şi jurnale de actualităţi, Maklári Zoltán, artist emerit al R. P. Ungare, laureat al Premiului Kossuth, şi Sos Frigyes, director al Întreprinderii pentru difuzarea filmelor din R. P. Ungară, care vor participa la desfăşurarea în Bucureşti a „Săptămînii culturii maghiare".

La sosirea în Gara de Nord, oaspeţii au fost întîmpinaţi de Pavel Ţugui, locţiitor al ministrului Culturii, M. Novicov, director general adjunct în Ministerul Culturii, Ştefan Enciu, secretar al Institutului Romîn pentru Relaţiile Culturale cu Străinătatea şi alţii.

La sosire a fost de faţă L. Pataki, ministrul R. P. Ungare la Bucureşti.

(Agerpres)

—o—

Expoziţii deschise cu prilejul „Săptămînii culturii maghiare"

In cadrul „Săptămînii culturii maghiare", Institutul Romîn pentru Relaţiile Culturale cu Străinătatea a organizat în str. Constantin Mille nr. 9 o expoziţie de timbre maghiare. De asemenea, în holul Institutului de Ştiinţe Economice şi Planificare „V. I. Lenin" a fost deschisă o expoziţie în care sînt înfăţişate aspecte din viaţa şi munca poporului ungar.

(Agerpres)

—o—

INFORMAŢII

Federaţia Naţională a Foştilor Deţinuţi şi Internaţi Politici Antifascişti organizează duminică 11 aprilie 1954, ora 10 dimineaţa, în sala Muzeului „Lupta Revoluţionară a Poporului", din Str. Biserica Amzei nr. 5-7, o adunare publică cu prilejul zilei de 11 aprilie, Ziua Internaţională a Foştilor Deţinuţi şi Internaţi Politici Antifascişti.

★

Miercuri seara au plecat din Capitală, îndreptîndu-se spre Praga, regizorul Sică Alexandrescu, maestru emerit al artei din R.P.R., şi actorul Traian Ghiţescu, directorul Teatrului Naţional din Iaşi, care, în cadrul schimburilor culturale dintre ţara noastră şi R. Cehoslovacă, vor face o vizită în R. Cehoslovacă. (Agerpres)

—o—

In atenţia agitatorilor, responsabili ai cercurilor de citit de la oraşe şi sate

Din ziua de 10 aprilie pînă în ziua de 18 aprilie în cercurile de citit se va citi articolul „Propuneri sovietice de o imensă însemnătate", apărut în ziarul „Scînteia" nr. 2936 din 2 aprilie 1954.

Cronica cinematografică

„Pulbere argintie"

...Sîntem în laboratorul secret al unui om de ştiinţă american. Clădirea căptuşită cu uşi groase de oţel şi altele de plumb, ermetic închise, este păzită zi şi noapte de oameni înarmaţi. Aci nu pot răzbate decît cîţiva iniţiaţi — şi aceştia îmbrăcaţi în halate speciale de protecţie. In penumbra încăperilor, indicatoarele difuzează o lumină roşie în caz că se iveşte un pericol mortal: aci se experimentează emanaţiile ucigătoare ale unei noi substanţe radioactive, pulberea argintie.

Acest tablou înfăţişat în filmul „Pulbere argintie", nu e un simplu cadru decorativ. „Laboratorul morţii", ca de altfel întreaga acţiune a filmului, este inspirat din realitatea concretă, din evenimente ce se petrec în zilele noastre.

Aproape zilnic, în apus, politicieni lăudăroşi, militari plini de furie sau gazetari limbuţi vorbesc despre descoperirea unor noi arme de exterminare în masă, ale căror „avantaje" în ce priveşte uciderea oamenilor le laudă cu tonul satisfăcut cu care ar face reclamă unei noi creme de înfrumuseţare.

Fireşte, ei caută oameni slabi de înger, pe care să-i sperie, după cum colegii lor mai mieroşi, care vorbesc despre dorinţa lor de pace, caută naivi pe care să-i înşele. Există cercuri agresive care comentează, nu fără satisfacţie, faptul că recenta experimentare a bombei cu hidrogen americane în Oceanul Pacific a provocat victime omeneşti. Revista americană „Collier's", nu de mult, lăuda extaziată un nou gaz care „dă rezultate excelente cu cheltuiala cea mai mică: vaporii degajaţi din 3 picături de „G.B." ucid un om numai în 4 minute".

Filmul „Pulbere argintie" ne înfăţişează astfel de oameni-flare, care se bucură de fiecare nouă armă de exterminare în masă, oameni care în goana după profituri cu orice preţ au pierdut trăsăturile umane şi sînt animaţi de o filozofie canibalică, de o ură fără margini faţă de popoarele lumii.

Filmul „Pulbere argintie", prin subiectul său captivant şi prin jocul plin de măiestrie al actorilor, este urmărit de spectator cu încordare. Subiectul ne înfăţişează lupta dintre două trusturi rivale — trustul chimic din răsărit şi cel din sud — pentru a pune mîna pe noua armă secretă inventată de profesorul Steel. Pulberea argintie, imaginată în film, omoară orice fiinţă vie pe mari întinderi. „Un miligram e suficient ca să ucidă tot ce e viu pe o întindere de un hectar" — îşi laudă profesorul Steel marfa, iată „avantajul" mărfii pe care vrea s-o vîndă: în cîteva zile materialul radioactiv se descompune, iar regiunea în care oamenii au fost ucişi poate fi ocupată fără nici o primejdie şi anexată, cu bogăţiile ei — o nouă colonie în posesia celor ce aspiră la dominaţie mondială. Pulberea argintie mai are însă şi un alt mare „avantaj": spre deosebire de arma bacteriologică care — aşa cum s-a văzut — lasă urme şi stîrneşte mînia popoarelor împotriva asasinilor ce o folosesc, substanţa radioactivă inventată de Steel fereşte de asemenea „inconveniente". Tocmai de aceea Bruce, reprezentantul trustului din sud, exclamă cu o bucurie naivă şi monstruoasă totodată: „Pulberea argintie nu lasă nici un fel de urme... Nici un fel de proteste! Nici un fel de comisii internaţionale!"

In timp ce „omul de ştiinţă" Steel socoteşte cu carnetul în mînă cît la sută i se cuvine din profiturile realizate prin uciderea oamenilor, Bruce se zbate să-i procure acestuia oameni vii, „material adevărat" pentru experienţele ucigătoare. In spatele acestora unelteşte Mac Kennedy, reprezentantul secret al trustului răsăritean, care vrea să-i răpească trustului din sud invenţia. El e ajutat de Schneider, un hitlerist, o epavă a militarismului german. Asasinul profesionist din lagărele de exterminare, bătut pe frontul celui de-al doilea război mondial, n-a învăţat nimic din lecţiile istoriei şi speră să-şi ia revanşa cît mai repede.

Filmul dezvăluie în adîncime trăsăturile unor astfel de oameni, prezintă particularităţile fiecăruia dintre ei, demascînd cu multă vigoare satirică fondul lor comun, bestialitatea şi cinismul lor. Sub aparenţa jovială a lui Bruce — omul de afaceri bine hrănit şi bine dispus, încult şi grosolan — sub masca „sobră" de „om de ştiinţă" pe care o afişează profesorul Steel sau înfăţişarea rafinată şi plină de şiretenie a lui Kennedy, indiferent dacă unul reprezintă făţiş marile monopoluri, dacă altul posedă o diplomă universitară sau dacă celălalt poartă haina militară — se ascunde aceeaşi sălbăticie şi cruzime, aceeaşi lipsă de scrupule cînd e vorba de bani.

Lupta între cele două trusturi rivale, prezentată viu în film, dezvăluie aspecte caracteristice ale modului de viaţă din S.U.A. Fiecare din trusturi are buchetul său de guvernatori, gangsteri, senatori, predicatori mistici, poliţişti, savanţi ai morţii, organizatori fascişti etc.

Pentru a-i procura lui Steel „cobaii" omeneşti pe care să-i ucidă experimentînd pulberea, Bruce pune la cale o înscenare: şase negri, prinşi la un miting pentru pace, sînt acuzaţi că au avut intenţia să violeze o albă şi condamnaţi la moarte. In loc de a fi puşi pe scaunul electric, ei vor fi cedaţi, în secret, lui Steel

Există în film un episod care dezvăluie legăturile dintre trusturi, autorităţi, poliţie şi organizaţia reacţionară banditească a Ku-Klux-Klanului. Scoţîndu-i pe negri cu forţa din închisoare, Ku-Klux-Klaniştii se pregătesc să-i linşeze, să-i spînzure. Tocmai atunci, în mod neaşteptat, soseşte poliţia. E lesne de înţeles stupoarea Ku-Klux-Klaniştilor, pe care poliţia îi lăsa deobicei să-şi vadă de treabă în voie. Ei nu aflaseră că poliţia îi apără pe negri de spînzurătoare pentru a le sorti o moarte mult mai chinuitoare: radiaţiile pulberii argintii.

Filmul ne arată cum proiectele imperialiştilor sînt răsturnate de acea forţă pe care ei vor s-o ignore, dar care îi şi impune rezistenţa oamenilor cinstiţi care iubesc pacea. Există în film figuri veridice de americani îndrăzneţi, reprezentanţi adevăraţi ai oamenilor simpli, potrivnici războiului şi fascizării ţării. Forţa morală a acestor oameni, curajul cu care înfruntă cele mai mari pericole pentru a se împotrivi politicii de fascizare, stîrnesc caldă simpatie. Astfel de oameni sînt Allan, fiul vitreg al lui Steel, doctorul Armstrong, Ben şi alţii.

In acest film, realizat după piesa lui A. Iacobson, se vădesc trăsături puternic conturate şi în alte lucrări ale cunoscutului dramaturg sovietic estonian. Iacobson demască morala sălbatică a celor ce vor să folosească arme de exterminare în masă. Profundul umanism al dramaturgului e izvorul forţei satirice pe care o au piesele sale.

Subiectul filmului este imaginar, însă nu există detaliu care să nu aibă corespondent în fapte foarte asemănătoare din viaţa reală. Regizorul A. Room a valorificat cu măiestrie tocmai adîncul adevăr al scenariului creat de A. Iacobson şi A. Filimonov.

Figuri episodice — cum sînt guvernatorul, şerifui, un gangster sau un poliţist american întîlniţi întîmplător — mitingul furtunos al partizanilor păcii, scenele încăierării cu poliţia, demonstraţiile bandiţilor din Ku-Klux-Klan, atmosfera străzilor americane sau cea din casa lui Steel — totul este redat în culori pline de adevăr, care demască lumea „şacalilor" zugrăviţi de dramaturgul sovietic.

Scenele de la sfîrşitul filmului arată cum fiarele care nu-şi pot împărţi în linişte prada se sfîşie între ele. Cuprins de un acces de cord pe care i-l provoacă însăşi ameninţările bunului său amic Kennedy — care vola să-i smulgă cu forţa secretul pulberii argintii — profesorul Steel moare, luînd cu el în mormînt formula înfricoşătoarei arme.

Semnificativă este scena cînd fiul lui Steel, huliganul Harry, cade, din greşeală, primul victimă substanţei radioactive descoperite de tatăl său. E un avertisment care-i indică inventatorului şi stăpînitor său că astfel de arme nu ţin seamă pe cine ating: ele pot atinge şi pe iniţiatorii lor, ele pot ucide deopotrivă şomeri, ca şi businessmeni, liber-cugetători ca şi adepţi ai unui cult, bătrîni ca şi copii, ele sînt un pericol pentru toate fiinţele omeneşti, indiferent de convingerile lor politice sau de locul pe care-l ocupă în societate.

Acţiunea filmului s-a terminat. Activitatea şacalilor de soiul celor înfăţişaţi în film continuă însă în viaţa reală.

De asemenea lupta nobilă, redată pe ecran, lupta împotriva planurilor agresive, continuă şi ea, tot mai puternică, cuprinzînd mase tot mai largi. Această luptă îşi găseşte o expresie concretă în propunerile repetate ale Uniunii Sovietice de a se interzice armele de exterminare.

Popoarele îşi intensifică eforturile pentru a-i sili pe şacalii de tipul celor prezentaţi în film să nu-şi poată pune în aplicare planurile războinice.

Tocmai aceste fapte fac ca filmul „Pulbere argintie" — realizat cu forţa adevărului, cu măiestrie artistică — să fie primit cu mare interes, să se bucure de adeziunea caldă a publicului.

I. DRAGAN

Cînd scad exigenţa şi spiritul de răspundere

In ultimul timp, în ziarul „Viaţa Buzăului" — organ al Comitetului raional P.M.R.-Buzău şi al sfatului popular raional — s-au strecurat un şir de greşeli grosolane, inexactităţi şi formulări confuze, care lovesc în autoritatea redacţiei şi cauzează un mare rău muncii politice de masă.

Bunăoară, în articolul de fond „A 6-a aniversare a Republicii Populare Romîne" se afirmă nici mai mult nici mai puţin că, în urma naţionalizării principalelor mijloace de producţie, a fost proclamată la 30 Decembrie 1947 Republica Populară Romînă.

Or, toată lumea ştie că naţionalizarea a avut loc în iunie 1948 — deci ulterior proclamării republicii. O asemenea intervertire a unor evenimente istorice constituie o dovadă de crasă ignoranţă.

Intr-un articol de fond (din 7 februarie 1954) se scrie textual: „...rebuturile au fost simţitor reduse iar **preţul de cost** (sublinierea noastră) şi productivitatea muncii pe cap de muncitor au crescut şi ele".

Muncitorii de la mina Ojasca, depoul C.F.R.-Buzău, schela complexă Berca etc., care luptă cu succes pentru **reducerea** preţului de cost, şi nicidecum pentru creşterea lui, sînt pe drept cuvînt indignaţi de felul în care îi „popularizează" ziarul local.

In şirul exemplelor care denotă superficialitate, neglijenţă în redactare şi dispreţ faţă de cititori se mai pot cita: prezentarea de paradă a „metodei" de lămurire folosite de un deputat, asemenea expresii ca „şef de secţie **în problemele** de propagandă şi agitaţie", în loc de şef al secţiei de propagandă şi agitaţie ş.a. Lucrurile au mers pînă acolo încît ziarul şi-a permis să parafrazeze în mod denaturat un citat al lui V. I. Lenin.

Toate acestea dovedesc limpede că în redacţia ziarului „Viaţa Buzăului" simţul de răspundere, vigilenţa ideologică se află la un nivel extrem de scăzut, că colectivul redacţional, în frunte cu redactorul şef, nu ţine seama de principiile elementare ale presei de partid. Este ştiut doar că ceea ce se publică în ziar se răsfrînge cu iuţeală în mase şi că tocmai de aceea fiecare cuvînt trebuie bine cîntărit înainte de a-l aşterne pe hîrtie. A preveni strecurarea în ziar a greşelilor şi inexactităţilor printr-o verificare atentă, conştiincioasă, printr-un control minuţios şi responsabil, constituie o îndatorire fundamentală a oricărui ziarist comunist.

Gravitatea lipsurilor ziarului „Viaţa Buzăului" este cu atît mai mare cu cît, deşi sezisată în repetate rînduri, conducerea redacţiei n-a luat măsuri energice pentru lichidarea şi prevenirea lor.

Greşelile redacţiei nu micşorează cîtuşi de puţin răspunderea Comitetului raional de partid Buzău şi a Comitetului regional de partid Ploeşti care conduc în mod nesatisfăcător ziarul „Viaţa Buzăului".

Comitetul regional trebuie să ia măsurile necesare pentru a ascuţi vigilenţa ideologică a redacţiei şi a întări controlul asupra tuturor materialelor care apar, în aşa fel încît să fie exclusă pe viitor orice posibilitate de a se strecura în ziar confuzii, denaturări, greşeli.

Respectarea strictă a legilor — sarcină a organelor de colectare

In lupta pentru ridicarea nivelului de trai material şi cultural al celor ce muncesc la oraşe şi sate, un rol de seamă îl au colectările de produse agricole. Ele contribuie la asigurarea aprovizionării oamenilor muncii de la oraşe şi din centrele muncitoreşti, la aprovizionarea cu materii prime a industriei socialiste în continuă dezvoltare, precum şi la crearea rezervelor de stat. Ţărănimea muncitoare este interesată în dezvoltarea industriei socialiste, care produce an de an tot mai multe mărfuri, din care o mare parte sînt trimise la sate. Ţărănimea muncitoare are interesul şi datoria patriotică de a-şi preda cotele către stat. Predarea cotelor în întregime şi la timp este o obligaţie stabilită prin lege şi de la care nici un producător agricol n-are dreptul să se sustragă.

Pentru a se asigura o cît mai justă stabilire a cotelor, anul acesta completarea obligaţiilor de predare se face numai în prezenţa producătorilor agricoli impuşi la colectare. Preşedintele sfatului popular comunal şi delegatul C.S.C. sînt obligaţi să ia în consideraţie eventualele obiecţii ridicate de producătorii agricoli cu privire la documentaţia care a stat la baza impunerii şi să rezolve aceste obiecţii înainte de a înscrie cotele în obligaţia de predare a producătorului. In felul acesta sînt evitate impunerile birocratice, abuzurile şi greşelile care s-au datorat uneori, în anii trecuţi, tocmai faptului că unor producători li s-au făcut impuneri din birou, fără să se cunoască situaţia de pe teren. Participarea producătorilor la stabilirea impunerilor constituie un element de bază în îndeplinirea planului de colectări, deoarece în acest fel producătorii au posibilitatea să cunoască la timp ce produse vor da la colectare. Pe de altă parte, acest sistem de impunere dă posibilitate statului să folosească cotele de colectare ca un instrument de îndrumare a producţiei agricole în sectorul individual, ceea ce contribuie la creşterea producţiei agricole.

Experienţa în munca de colectare arată că rezultate pozitive în îndeplinirea planului au fost obţinute în acele regiuni, raioane şi comune unde s-au respectat cu stricteţe prevederile legii, unde s-a dus o susţinută muncă politică de lămurire în rîndurile producătorilor asupra rolului şi însemnătăţii colectărilor şi unde măsurile organizatorice luate au înlesnit producătorilor predarea în întregime şi la timp a cotelor. Astfel, în numeroase comune şi raioane, organele de colectare şi comitetele executive ale sfaturilor populare au depus eforturi susţinute pentru ca impunerile să fie stabilite în modul cel mai just. Aceasta a făcut ca numărul contestaţiilor să fie foarte redus, iar într-o serie de raioane, ca Muscel, Gheorghieni şi altele, planul de colectare să fie îndeplinit aproape în întregime la toate produsele pe anul 1953. Şi la colectarea produselor animale în acest an s-au înregistrat unele rezultate pozitive.

Mai sînt însă raioane şi comune, ca de pildă unele comune şi raioane din regiunile Iaşi şi Bîrlad, unde organele de colectare şi comitetele executive ale sfaturilor populare n-au luat din timp cele mai indicate măsuri politice şi organizatorice pentru îndeplinirea planului de colectare, au tolerat încălcări şi abuzuri în stabilirea şi preluarea cotelor.

Astfel, în unele cazuri, organele din comune au întocmit în mod nereal materialul documentar pe baza căruia se face impunerea, ceea ce a dus la grave erori în fixarea obligaţiilor de predare. De totală lipsă de răspundere au dat dovadă în alcătuirea documentaţiei necesare fixării cotelor agentul agricol Aurel Mîndru şi referentul Dumitru Paşcan de la Sfatul popular al comunei Sărmaş, raionul Topliţa, care, la alcătuirea documentaţiei pe anul acesta, au trecut o serie de producători ca avînd acelaşi număr de animale pe care le avuseseră cu un an în urmă, deşi situaţia se schimbase.

De asemenea, organele de impunere din Pueşti, raionul R. Sărat, făcînd unele impuneri în mod birocratic, fără a ţine seama de situaţia concretă a fiecărei gospodării, au stabilit cote mult mai mari pentru unii producători, ca Tudorache Stroe şi Ion N. Auricâ. In urma verificării cerute de aceşti producători, cotele au fost simţitor reduse.

Din cauza unui insuficient control din partea organelor de colectare şi a sfaturilor populare, se mai întîlnesc cazuri cînd unele elemente slab pregătite sau necinstite comit greşeli şi abuzuri şi la operaţiunile de preluare a cotelor, ceea ce provoacă nemulţumiri justificate din partea producătorilor. Astfel, recepţionerul Păunoiu de la baza volantă de preluare din Prundul Bîrgăului, raionul Bistriţa, înşela producătorii la cîntar pentru a-şi face o sursă de venituri. Asemenea abuzuri în preluarea produselor s-au făcut şi la centrul de preluare a laptelui de la reşedinţa raionului Măcin, unde laptele de vacă şi de oaie era înregistrat cu procente mai mici de grăsime decît cele reale, cu buna ştiinţă a conducerii acestui centru. Făptuitorii unor asemenea abuzuri trebuie traşi la răspundere, conform legilor!

Plata produselor provenite din cote trebuie făcută imediat. Cu toate acestea, în unele comune, ca Popeşti, Derna, din raionul Marghita, sau în comuna Hotar din raionul Alejd, producătorii n-au primit în întregime sumele cuvenite pentru produsele predate la colectare, din cauză că unii membri ai comitetelor executive ale sfaturilor populare din aceste comune au hotărît — în mod arbitrar — ca o parte din bani să fie reţinuţi în contul unor datorii pe care producătorii le aveau de plătit.

Aceste situaţii ilustrează controlul defectuos efectuat de organele de colectare şi de comitetele executive ale sfaturilor populare respective. Remedierea unor astfel de lipsuri în munca de colectare se impune de urgenţă; acolo unde se constată că ele se datoresc unor elemente rău intenţionate, trebuie luate măsuri hotărîte de pedepsire a celor vinovaţi şi de înlocuire a lor cu elemente cinstite şi devotate poporului muncitor.

Organele de partid şi de stat au datoria de a veghea ca chiaburii să respecte legile ţării şi hotărîrile guvernului, să-şi îndeplinească la timp şi în întregime obligaţiile faţă de stat. Ele trebuie să prevină şi să împiedice orice act de sabotaj din partea unor elemente chiabureşti şi să ia măsurile legale împotriva chiaburilor care săvîrşesc asemenea acte.

In unele comune organele de colectare au dat dovadă de o nepermisă îngăduinţă faţă de acei chiaburi care căutau să se sustragă de la îndeplinirea obligaţiilor faţă de stat. In comuna Sucutard, din regiunea Cluj, chiaburii Dănilă Botea şi Kiss Rozalia au fost crezuţi pe cuvînt de organele de colectare din comună că n-au produse pentru a-şi preda cotele. La un control s-a descoperit că ei dosiseră importante cantităţi de produse, sustrăgîndu-se în acest fel de la îndeplinirea obligaţiilor faţă de stat. In satul Culciul Mic, din raionul Satu Mare, s-a omis la alcătuirea documentaţiei necesare impunerilor, gospodăria chiaburului Naghy Sigismund, dîndu-i-se astfel posibilitatea să se sustragă de la achitarea cotelor.

In comuna Călăraşi, raionul Gura Jiului, regiunea Craiova, recepţionerul de la punctul de stringere a laptelui, Popa Firu, a trecut 5—6 chiaburi din comună cu cîte cote de lapte predate, fără ca aceştia să le fi predat în realitate.

Respectarea legalităţii populare la stabilirea şi preluarea cotelor este o sarcină de seamă a organelor de colectare şi a comitetelor executive ale sfaturilor populare, care trebuie să lupte pentru aplicarea întocmai a prevederilor legii, pentru îndeplinirea integrală şi la timp a sarcinilor de plan. Acolo unde au mai rămas restanţe în îndeplinirea planului de colectare pe anul 1953, şi pe primul trimestru al anului 1954, trebuie să se ia măsuri pentru lichidarea acestei situaţii. Comitetele executive ale sfaturilor populare trebuie să simtă din plin răspunderea ce le revine pentru îndeplinirea planului de colectare şi, împreună cu organele de colectare, să ia măsuri în vederea terminării la timp a impunerilor şi a înmînării obligaţiilor pentru produsele vegetale din recolta acestui an.

Comitetele regionale şi raionale de partid le revine ca o sarcină politică de seamă popularizarea prevederilor hotărîrilor privitoare la colectarea produselor vegetale şi îmbunătăţirea sistemului de colectare a cărnii, laptelui şi lînii, astfel ca fiecare ţăran muncitor să cunoască însemnările acordate de partid şi guvern şi avantajele pe care le are dacă sporeşte producţia la hectar şi creşte un număr mai mare de animale. Organele de partid trebuie să îndrume şi să controleze organele de stat care au răspunderea directă a acestei acţiuni de interes naţional, veghind ca operaţiunile de impunere să se facă pe baza unei documentaţii temeinic verificate, iar toţi producătorii agricoli să primească neîntîrziat obligaţiile de predare. Totodată, organele şi organizaţiile de partid sînt chemate să exercite un control de partid susţinut asupra desfăşurării operaţiunilor de colectare, astfel ca linia partidului în domeniul colectărilor să fie respectată întocmai, să nu se comită abuzuri şi greşeli la întocmirea obligaţiilor de predare, iar eventualele erori strecurate să fie îndreptate înaintea înmînării acestor obligaţii.

Organizaţiile de partid, comitetele executive ale sfaturilor populare, organele de colectare şi agitatorii au datoria să desfăşoare o largă muncă politică de masă, arătînd limpede tuturor producătorilor că predarea cotelor la timp şi în întregime este o obligaţie prevăzută de lege, o obligaţie ce trebuie să fie respectată pe de-a-ntregul de orice producător agricol în vederea ridicării continue a nivelului de trai material şi cultural al celor ce muncesc.

I. BUNEA

Primirea de către N. M. Şvernik a unei delegaţii a muncitorilor din Anglia

MOSCOVA 7 (Agerpres). — TASS La 7 aprilie, N. M. Şvernik, preşedintele Consiliului Central al Sindicatelor din Uniunea Sovietică, a primit delegaţia Sindicatului muncitorilor din industria tutunului din Anglia, condusă de preşedintele acestui sindicat, Douglas Bowry, şi de secretarul general, Percy Belcher. Din delegaţie fac parte muncitori de la fabricile de tutun din Londra, Nottingham, Bristol, Manchester, Glasgow şi din alte oraşe ale Angliei.

Semnarea unui protocol cu privire la livrările reciproce de mărfuri între U.R.S.S. şi R.P. Ungară

MOSCOVA 8 (Agenpres). — TASS In ultimul timp la Moscova au avut loc tratative comerciale între Ministerul Comerţului Exterior al U.R.S.S. şi o delegaţie comercială ungară. Tratativele s-au încheiat cu succes la 7 aprilie prin semnarea unui protocol cu privire la livrările reciproce de mărfuri între U.R.S.S. şi Republica Populară Ungară pe anul 1954.

In anul 1954 va avea loc o nouă creştere a livrărilor reciproce de mărfuri atît faţă de livrările din anul 1953, cît şi faţă de livrările prevăzute de convenţia comercială pe termen lung.

Ajutorul sovietic acordat populaţiei sinistrate din Irak

BAGDAD 8 (Agenpres). — TASS La 6 aprilie, I. N. Iakuşin, însărcinatul cu afaceri ad-interim al U.R.S.S. în Irak, a vizitat pe primul ministru al Irakului, Fadhel Djamali, şi i-a transmis expresia compasiunii guvernului sovietic în legătură cu nenorocirile care au lovit poporul Irakian în urma inundaţiei provocate de revărsarea rîului Tigru. I. N. Iakuşin i-a comunicat totodată primului ministru al Irakului că societăţile „Crucea Roşie" şi „Semiluna Roşie" din U.R.S.S. au hotărît să predea societăţii „Semiluna Roşie" din Irak suma de 120.000 ruble, în vederea ajutorării populaţiei sinistrate din Irak.

Primul ministru F. Djamali a rugat să se transmită guvernului sovietic şi întregului popor sovietic adînca mulţumire a guvernului şi poporului din Irak pentru ajutorul frăţesc şi pentru compasiunea exprimată. El a spus că guvernul şi poporul din Irak apreciază foarte mult nobilul gest al poporului sovietic care a venit în ajutorul poporului irakian în aceste momente grele.

★

BAGDAD 8 (Agerpres). — După cum anunţă corespondentul agenţiei France Presse, inundaţiile au distrus în întregime semănăturile de pe teritoriul a patru provincii ale Irakului. A pierit a treia parte din întregul şeptel de vite.

La Bagdad, 75% din întreprinderile industriale au fost scoase din funcţiune. Trei linii de cale ferată au devenit impracticabile. In prezent, capitala Irakului este legată de lumea înconjurătoare numai prin drumul care trece prin pustiu în Iordania şi Siria.

Calea spre rezolvarea problemelor vitale ale națiunii germane

Documentul-program adoptat de al IV-lea Congres al P.S.U.G.

BERLIN 8 (Agerpres). — A.D.N.

Congresul al IV-lea al Partidului Socialist Unit din Germania a adoptat un document-program intitulat „Calea spre rezolvarea problemelor vitale ale națiunii germane".

Poporul german, se spune în acest document, se află în fața celei mai importante hotărîri din istoria lui contemporană. El nu se poate eschiva de la această hotărîre. El trebuie să aleagă : ori subordonare față de Statele Unite ale Americii și război, ori independența Germaniei și pace.

In Germania stau față în față două lagăre. Unul este lagărul forțelor păcii, celălalt al forțelor războiului.

Partidul Socialist Unit din Germania, care a luat ființă în timpul unei zguduitoare calamități naționale, în organele conducătoare și în rîndurile cărora se află luptători dirzi împotriva militarismului, fascismului și războiului și care luptă umăr la umăr cu întregul popor iubitor de pace pentru o Germanie nouă, declară :

Pentru ca Germania să devină în sfîrșit un stat unit, trebuie să se pună capăt amestecului și dominației S. U. A. în Germania occidentală, îndreptate spre menținerea scindării Germaniei, iar statutul de ocupație trebuie anulat. Frontul Național al Germaniei democrate, în care s-au unit strîns forțele patriotice și democratice, își îndeplinește în această luptă o misiune istorică.

Uniunea Sovietică a indicat calea spre rezolvarea pașnică a problemei germane și a acordat Republicii Democrate Germane suveranitatea. Suveranitatea Republicii Democrate Germane indică calea întregii Germanii și însufletește toate forțele patriotice din Germania occidentală pentru a intensifica lupta împotriva tratatelor de la Bonn și Paris. Unificarea Germaniei nu poate avea loc decît dacă germanii înșiși vor lupta împreună pentru aceasta. Unificarea Germaniei nu se poate face decît pe cale democratică.

De aceea, cea mai înaltă cerință a timpurilor noastre continuă să rămînă următoarea : germanii în jurul aceleiași mese !

In documentul-program se arată că pacea și securitatea Europei vor fi asigurate prin încheierea unui tratat general european cu privire la securitatea colectivă. Nimeni, se spune în document, nu are mai mult interes decît germanii să fie încheiat un astfel de tratat.

In document se subliniază că numai Uniunea Sovietică prezintă propuneri concrete îndreptate spre restabilirea unității și independenței Germaniei pe o bază democrată și pașnică, în timp ce puterile occidentale, și în primul rînd S.U.A., resping aceste propuneri.

Uniunea Sovietică dă un ajutor generos Republicii Democrate Germane și a acordat drepturi suverane acestei părți a Germaniei. Ea propune Germaniei occidentale stabilirea unor relații economice și culturale și se pronunță pentru admiterea Germaniei democrate ca membră egală în drepturi în Organizația Națiunilor Unite.

Noi aplicăm ca și pînă acum principiul și practica relațiilor prietenești cu toate popoarele. Dacă între Republica Democrată Germană, pe de o parte, și Uniunea Sovietică și țările de democrație populară, pe de altă parte, există relații deosebit de prietenești, ea dorește să stabilească de asemenea relații de prietenie și cu toate statele capitaliste, inclusiv S.U.A.

Membrilor Partidului Social Democrat din Germania, precum și membrilor sindicatelor din Germania occidentală li se pune următoarea întrebare : Doresc să lupte pentru asigurarea păcii sau vor să devină victime ale „comunității defensive europene" și ale războiului american, pregătit în comun de militariștii vest-germani și americani ? Noua situație, creată după conferința de la Berlin a celor patru puteri, impune necesitatea unei reorientări adevărate a P.S.D.G., a unei orientări spre stabilirea unității de acțiune a clasei muncitoare.

Trebuie să se întreprindă totul pentru ca muncitorii din cele două părți ale Germaniei să se unească, deoarece de colaborarea și unitatea de acțiune a clasei muncitoare germane depind menținerea păcii și viitorul Germaniei.

Blocului militariștilor, înjghebat în Germania occidentală sub conducerea partidelor guvernamentale de la Bonn, trebuie să i se opună blocul muncitorilor — blocul tuturor social-democraților, comuniștilor, membrilor sindicatelor, muncitorilor fără partid și muncitorilor democrat-creștini. Vom întinde o mînă frățească tuturor social-democraților, tuturor membrilor sindicatelor și membrilor sindicatelor democrat-creștine pentru a lupta în comun împotriva dușmanului comun, împotriva militarismului german.

In capitolul următor al documentului congresului, intitulat „Republica Democrată Germană — reazim al luptei pentru o Germanie nouă", sînt relevate succesele obținute în industrie și agricultură și sînt indicate sarcinile în domeniul economiei.

Sub conducerea Partidului Socialist Unit din Germania, clasa muncitoare în alianță cu țărănimea muncitoare și în colaborare cu intelectualitatea a obținut succese considerabile în înfăptuirea planului cincinal. Noi am început construirea bazelor socialismului și vom îndeplini această sarcină istorică.

Partidul Socialist Unit din Germania, se spune în continuare în document, luptă pentru crearea unei Germanii democrate. Republica Democrată Germană, apărînd interesele oamenilor muncii din Germania occidentală și ale întregului popor german, formulează pentru Germania occidentală următoarele revendicări : reducerea cheltuielilor de ocupație ; încetarea plății reparațiilor ; lichidarea șomajului și a zilei de lucru incomplete prin dezvoltarea comerțului intergerman și a comerțului exterior cu statele lagărului păcii ; reducerea impozitelor pentru masele largi ale populației și majorarea concomitentă a impozitelor asupra profiturilor bogătașilor ; încetarea urcării prețurilor ; acordarea de pămînt persoanelor strămutate și efectuarea unei reforme agrare democrate ; cele 700.000 ha. de pămînt, confiscate de autoritățile occidentale de ocupație pentru scopuri militare, trebuie restituite acelora de la care au fost confiscate ; îmbunătățirea asigurărilor sociale ; înfăptuirea deplinei egalități în drepturi a femeilor.

Noi proclamăm dreptul germanilor la viață liberă, care este amenințată de tratatele militariste de la Bonn și Paris.

Noi proclamăm dreptul germanilor la pămîntul lor, la toate bogățiile lui.

Noi proclamăm dreptul germanilor la muncă, drept pe care milioane de germani nu-l au, ca urmare a politicii proamericane a lui Adenauer.

Noi proclamăm dreptul muncitorilor de a participa la conducerea economiei și cerem să se lichideze legea antisindicală „Cu privire la situația muncitorilor în întreprinderi".

Noi proclamăm dreptul la restabilirea libertății întrunirilor și a asocierii, a libertății cuvîntului și presei, practic lichidată de Adenauer.

Noi proclamăm lupta oamenilor muncii germani împotriva stoarcerii de profituri de miliarde din întreprinderile vest-germane de către monopolurile americane și engleze.

Noi proclamăm dreptul la libertatea neîngrădită a comerțului între Germania răsăriteană și cea occidentală, libertate inexistentă acum din cauza politicii lui Adenauer și a americanilor.

Noi proclamăm lupta pentru înlăturarea „cortinei de fier", creată de imperialiști cu scopul de a încălca unitatea culturii germane și a împiedica întărirea legăturilor între cele două părți ale Germaniei în domeniul științei și artei.

In încheierea documentului se spune :

Noi ne sprijinim pe clasa muncitoare germană, ne sprijinim pe țăranii germani. Ne sprijinim pe purtătorii culturii germane. Uniți, ei vor crea Germania viitorului : o Germanie în care nu se vor mai încheia tratate militariste în ascuns de popor ; o Germanie în care poporul își va rezolva singur problemele ; o Germanie în care va exista o orînduire democrată în urma lichidării dominației monopoliștilor — dictatorii vieții economice și politice în Germania occidentală ; o Germanie în care nu va exista șomaj și a cărei populație va trăi în condiții mai bune ; o Germanie care va fi liberă și puternică, deoarece va fi iubitoare de pace și independentă ; o Germanie a cărei cultură națională va înflori puternic și va fi legată de cultura umanistă a tuturor popoarelor ; o Germanie care va trăi în pace și va avea drepturi egale cu toate celelalte țări ale Europei ; o Germanie legată printr-o prietenie strînsă cu Uniunea Sovietică și cu lagărul păcii.

O astfel de Germanie poate exista și ea va fi realitatea zilei de mîine.

Muncitori, țărani, învățători, oameni ai științei și artei germani, tineret german, femei și mame germane !

Voi sînteți forța care va croi calea spre viitor. In mîinile voastre se află soarta Germaniei. Nimic nu se poate împotrivi eforturilor voastre comune. Dați Germaniei ceea ce îi trebuie Germaniei !

Toate forțele pentru crearea unei Germanii unite, iubitoare de pace, democrate și independente !

Primul spectacol al „Comediei Franceze" la Moscova

MOSCOVA 8 (Agenpres). — TASS transmite :

La 7 aprilie au început la Moscova spectacolele grupului de artiști de la „Comedia Franceză" care vizitează U.R.S.S. la invitația Ministerului Culturii al U.R.S.S.

Sala Teatrului Mic Academic de Stat, unde a avut loc primul spectacol al actorilor de la „Comedia Franceză", era pavoazată cu drapelele de stat ale Franței și U.R.S.S. Sala era plină de spectatori. La reprezentație au fost de față Louis Joxe, ambasador extraordinar și plenipotențiar al Franței în U.R.S.S., membri ai ambasadei franceze, precum și Serghei Vinogradov, ambasador extraordinar și plenipotențiar al U.R.S.S. în Franța.

Trupa „Comediei Franceze" a prezentat comedia „Tartuffe" de Molière. Interpretarea acestei comedii de către eminenții actori francezi a fost urmărită cu un deosebit interes.

După terminarea spectacolului, artiștii au fost salutați călduros de o delegație de actori și actrițe din Moscova în frunte cu Mihail Țarev, artist al poporului din Uniunea Sovietică. Adresîndu-se oaspeților, Țarev a exprimat sincere mulțumiri pentru minunatul spectacol. Mihail Țarev și-a exprimat convingerea că turneul „Comediei Franceze" în Uniunea Sovietică va contribui la dezvoltarea continuă a relațiilor culturale, la înțelegerea reciprocă și la întărirea prieteniei dintre popoarele francez și sovietic.

In cuvîntarea de răspuns, Jean Yonnel, artist al Teatrului „Comedia Franceză", a mulțumit pentru primirea cordială făcută actorilor francezi la Moscova.

—o—

La Varșovia s-a deschis o expoziție a arhitecturii românești

VARȘOVIA 8 (Agerpres). — P. A. P. transmite :

La 7 aprilie s-a deschis la Varșovia o expoziție a arhitecturii românești, organizată de Comitetul polonez pentru relațiile culturale cu străinătatea.

La ceremonia de deschidere au asistat : Stanislaw Skrzeszewski, ministrul Afacerilor Externe ; Jan Karol Wende, secretarul general al Comitetului polonez pentru relațiile culturale cu străinătatea, precum și numeroși reprezentanți ai cercurilor culturale din capitala Poloniei.

Au fost de asemenea de față C. Vescan, însărcinat cu afaceri ad-interim al R.P.R. la Varșovia, precum și alți membri ai corpului diplomatic.

—o—

Noi încălcări ale acordului de armistițiu în Coreea săvîrșite de partea americană

KAISUNG 8 (Agerpres). — China Nouă

In ședința din 7 aprilie a Comisiei militare de armistițiu, întrunită la cererea părții coreeano-chineze, generalul-locotenent Li San Cio, principalul membru al delegației coreeano-chineze în comisie, a protestat cu hotărîre împotriva a trei noi cazuri de încălcare a acordului de armistițiu în Coreea săvîrșite de către partea americană.

Intre 1 și 5 aprilie, partea americană a încălcat de trei ori acordul de armistițiu în Coreea, trimițînd personal militar în partea de nord a zonei demilitarizate și bombardînd teritoriul controlat de partea coreeano-chineză.

Generalul Li San Cio a subliniat că datoria solemnă a celor două părți semnatare ale acordului de armistițiu este de a pune capăt oricăror acte dușmănoase și de provocare.

Agenția China Nouă despre discursul lui Dulles

PEKIN 8 (Agerpres). — China Nouă transmite un comentariu în legătură cu expozeul făcut la 5 aprilie de secretarul de stat al S.U.A., John Foster Dulles, în fața comisiei pentru afaceri externe a Camerei Reprezentanților a S.U.A., asupra așanumitului „program de securitate mutuală".

Acuzînd în mod calomnios China că a „intervenit" în războiul din Indochina, Dulles s-a dedat la o manevră perfidă, încercînd să folosească această metodă josnică pentru a înșela opinia publică mondială, a masca intervenția S.U.A. în războiul din Indochina și a crea un pretext pentru ca S.U.A. să-și intensifice intervenția în acest război.

Faptele dovedesc că Statele Unite sînt acelea care intervin activ în războiul din Indochina. Dovada poate fi găsită chiar în expozeul făcut de Dulles în fața comisiei pentru afaceri externe a Camerei Reprezentanților. El a declarat că în septembrie anul trecut guvernul S.U.A. „s-a înțeles" cu guvernul francez „să ajute la înfăptuirea planului Navarre" de intensificare a războiului din Indochina. Potrivit acestui plan, guvernul S.U.A. a hotărît anul trecut să aloce pentru operațiunile militare din Indochina 785.000.000 dolari și să furnizeze „majoritatea echipamentului militar necesar".

Referindu-se la „elementele de bază ale planului Navarre", Dulles a dezvăluit că politica S.U.A. în Indochina se poate rezuma astfel : războiul din Indochina trebuie să continue cu ajutorul dolarilor americani și cu prețul vieții soldaților francezi ; poziția Franței în Indochina va fi preluată de către Statele Unite prin instruirea și echiparea soldaților marionetă indochinezi și prin acordarea „independenței" regimurilor marionetă.

Faptele cuprinse în expozeul lui Dulles se adaugă unor lucruri de mult cunoscute de întreaga lume. Astfel, se știe că S.U.A. suportă aproape 80% din cheltuielile de război, că S.U.A. trimit un mare număr de instructori militari în Indochina și că aviatori americani participă activ la luptele din Indochina.

La 19 martie, ziarul american „Christian Science Monitor" recunoaște că „ajutorul" american în războiul din Indochina „a și luat proporții considerabile" și că „Indochina este pe cale să devină pentru S.U.A. o nouă Coree în ceea ce privește sacrificiile materiale, dacă nu chiar și în oameni".

„New York World Telegram and Sun" a publicat o telegramă din Hanoi intitulată „Indochinezii și francezii spun că acesta este un război al yankeilor".

Ca și în discursul rostit la 29 martie, Dulles nu suflă nici un cuvînt în expozeul său despre restabilirea păcii în Indochina sau despre apropiata conferință de la Geneva. Mai mult încă, el a declarat în mod fățiș că Statele Unite trebuie să-și extindă intervenția în acest război și să facă ca el să continue. Dulles a făcut tot ce i-a stat în putință pentru a ridica în slăvi „planul Navarre", de mult compromis. El cere ca lupta poporului indochinez „să fie zădărnicită" și ca aliații americani să întreprindă „acțiuni unite" urmînd linia americană de împiedicare a soluționării pașnice a acestei probleme la conferința de la Geneva. Prin aceasta se urmărește totodată ca poporul indochinez să fie împiedicat să-și dobîndească independența.

Dulles nu a dat amănunte asupra planului guvernului S.U.A. de extindere a intervenției în războiul din Indochina. Dar în parte, acest plan a fost dezvăluit de unii congresmeni și de către presă. Președintele ad-interim al comisiei pentru afaceri externe a Camerei Reprezentanților, John Vonys, a repetat declarația lui Dulles că pentru înfăptuirea „acțiunilor unite" există două căi : „una în cadrul Organizației Națiunilor Unite, iar cealaltă înafara ei ; vor fi încercate amîndouă".

Incă la 31 martie, „Wall-Street Journal" dezvăluia că administrația Eisenhower „nu va face nici o concesie" și că va păstra Indochina „cu orice preț". In cadrul acestui plan, Statele Unite intenționează să trimită soldații statelor marionetă din Asia să lupte în Indochina. Statele Unite „pregătesc de asemenea o acțiune directă" și în lipsă de trupe marionetă S.U.A. „vor arunca în luptă soldați americani". Acest plan „va face ca Statele Unite să se afunde treptat" în războiul din Indochina.

In scopul extinderii intervenției S.U.A. în războiul din Indochina, Dulles a subliniat în mod special în expozeul său prestațiile pe care Statele Unite sînt gata să le exercite asupra aliaților lor.

După părerea lui Dulles, este clar că toate țările capitaliste trebuie să jertfească totul pe altarul intereselor Statelor Unite. Dar masele largi ale oamenilor iubitori de pace nu gîndesc la fel ca Dulles. Un număr tot mai mare de oameni simpli își manifestă hotărîrea de a lua cauza păcii în propriile lor mîini. Impotrivirea lui Dulles față de tratative și pace, precum și politica care respinge orice compromis sînt sortite, mai curînd sau mai tîrziu, unui eșec lamentabil.

Un articol al profesorului Joliot Curie

PARIS 8 (Agenpres).

Ziarul „L'Humanité Dimanche" publică sub semnătura profesorului Frédéric Joliot Curie, președintele Consiliului Mondial al Păcii, un articol în legătură cu cererile privitoare la interzicerea armelor atomice și a celorlalte arme de exterminare în masă. Aceste cereri se fac auzite în multe țări ale lumii în legătură cu experimentarea bombei cu hidrogen efectuată de S.U.A. în regiunea insulelor Bikini (Oceanul Pacific).

„Este foarte adevărat, scrie Joliot Curie, că experiențele de genul acelora care s-au făcut în scopul perfecționării uneltelor morții, a căror putere știm că poate fi sporită considerabil (dacă nu chiar nelimitat), reprezintă de pe acum o primejdie uriașă pentru întreaga omenire. Nu este vorba de declarații nechibzuite. Oamenii de știință atrag atenția lumii asupra acestui pericol de mulți ani. Cine se va încumeta acum să pună la îndoială cuvintele lor ? Este vorba de o chestiune foarte importantă care interesează întreaga omenire. Fără îndoială că actuala situație nu poate dura mult. Ea cere din partea tuturor acelora — iar ei sînt foarte mulți — care nu au cedat panicii pe care unii încearcă s-o creeze în scopuri de șantaj, o atitudine hotărîtă pentru a obține neîntîrziat ca țările să-și ia angajamentul solemn de a nu folosi arma atomică.

Semnarea neîntîrziată de către state a unei convenții sau a unui protocol, care să interzică folosirea armei atomice, ar putea constitui un act asemănător protocoalelor de la Geneva, care interzic folosirea gazelor toxice, a armei chimice și a armei bacteriologice. In fața unui pericol atît de grav și care ne amenință direct, o acțiune hotărîtă în lumea întreagă în scopul înfăptuirii acestei prime măsuri poate să aibă ca efect faptul că orice refuz va deveni cu neputință. Obligația de a nu folosi arma atomică trebuie să fie urmată imediat de instituirea unui sistem de control strict.

In perioada studierii și instituirii controlului poate fi folosit mijlocul existent de control la mare distanță, care permite să se constate dacă se efectuează explozii de bombe atomice în scopuri experimentale. Aparate puternice pentru detectarea exploziilor la mari distanțe au mai funcționat în timpul exploziilor care au avut loc în diferite părți ale lumii. In general vorbind, un control strict este posibil din punct de vedere tehnic. Acest control nu cere ca zăcămintele de minereuri și instalațiile atomice ale diferitelor țări să fie trecute în proprietatea O.N.U.".

O nouă provocare a serviciului de spionaj american

MOSCOVA 8 (Agerpres). — Ziarul „Pravda" publică sub semnătura A. B. următoarea notă intitulată „O nouă provocare a serviciului de spionaj american".

In presa sovietică s-a anunțat nu de mult despre samavolnicia serviciului de spionaj american din Japonia, al cărui agenți au vrut, prin provocări și amenințări, să silească pe F. Kulikov, comandantul unui vas sovietic, care fusese reținut de paza maritimă japoneză, să renunțe de a se înapoia în patrie și să plece în S.U.A. Cînd au văzut că prin amenințări și înșelăciune nu-și pot atinge scopul, agenții americani au încercat să-l ducă cu forța pe F. Kulikov în S.U.A. Dar și aceste încercări au eșuat.

S-a aflat că serviciul de spionaj american a întreprins o nouă provocare. Cu două luni în urmă, în Japonia a „dispărut" I. Rastvorov, colaborator al reprezentanței sovietice în Japonia. Deși autoritățile sovietice s-au adresat în repetate rînduri autorităților americane în drept cu cereri de a lua măsuri pentru stabilirea locului unde se află I. Rastvorov și pentru eliberarea lui, acestea din urmă se eschivează să dea vreun răspuns. Doar unele ziare americane ridică perdeaua ce acoperă această „taină". Astfel, ziarul „New York Times" a anunțat la 25 martie că Rastvorov se află în S.U.A. „într-un refugiu secret" și că „domiciliul lui va fi stabilit ulterior".

Din această știre, apărută în „New York Times", se văd motivele pentru care autoritățile americane au tăinuit vreme atît de îndelungată faptul că I. Rastvorov a fost răpit. Acest timp a fost necesar pentru a-l intimida pe Rastvorov.

Ziarul anticipează de pe acum finalul acestei manevre provocatoare — publicarea în presa americană a unor născociri calomnioase ale serviciului de spionaj american, prezentate drept „depoziții" ale lui Rastvorov.

Campionatele mondiale de tenis de masă

LONDRA 8 (Agerpres). — Jocurile pe echipe pentru cupa „Corbillon" și „Swaythling" din cadrul campionatelor mondiale de tenis de masă au continuat aseară în sala Wembley din Londra. Cel mai interesant joc din cadrul competiției feminine a avut loc între echipele reprezentative ale R.P.R. și R.P. Ungare. După o luptă dîrză, victoria a fost cucerită de echipa R.P. Ungare cu scorul de 3—2.

Rezultatele tehnice înregistrate au fost următoarele : Gizi Farkas (R.P.U.) — A. Rozeanu (R.P.R.) 0—2; Eva Koczian (R.P.U.) — Ella Zeller (R.P.R.) 2—1 ; Simone, Koczian (R.P.U.) — Rozeanu, Zeller (R.P.R.) 0—2; Eva Koczian (R.P.U.) — A. Rozeanu (R.P.R.) 2—0; Gizi Farkas (R.P.U.) — Ella Zeller (R.P.R.) 2—1.

In competiția pentru cupa „Swaythling", echipa de băieți a R.P.R. a învins echipa Scoției cu 5—0 și echipa Indiei cu 5—4, pierzînd cu scorul de 0—5 meciul cu echipa Japoniei. Alte rezultate mai interesante în competiția rezervată echipelor masculine au fost : Japonia — R.P. Ungară 5—2; Anglia — Franța 5—3; R. Cehoslovacă — Iugoslavia 5—3.

★

In cursul zilei de joi, reprezentanții R. P. R. au repurtat două victorii. In competiția rezervată echipelor masculine, formația R.P.R. a învins cu scorul de 5—1 echipa Spaniei, iar în jocurile pentru cupa „Corbillon", reprezentativa R.P.R. a dispus cu 3—0 de echipa Germaniei.

Ședința Comitetului Central nou ales al P. S. U. G.

BERLIN 8 (Agenpres). — TASS.

La 7 aprilie a avut loc, sub președinția lui Wilhelm Pieck, ședința Comitetului Central nou ales al Partidului Socialist Unit din Germania, în cadrul căreia au fost alese organele conducătoare ale P.S.U.G.

In Biroul Politic al C.C. al P.S.U.G. au fost aleși : Friedrich Ebert, Otto Grotewohl, Hermann Matern, Fred Oelssner, Wilhelm Pieck, Heinrich Rau, Karl Schirdewan, Willy Stoph, Walter Ulbricht.

Membri supleanți ai Biroului Politic al C.C. al P.S.U.G. au fost aleși : Erich Honecker, Bruno Leuschner, Erich Mückenberger, Alfred Neumann, Herbert Warnke.

Prim secretar al Comitetului Central a fost ales Walter Ulbricht. Secretari ai C.C. au fost aleși Erich Mückenberger, Fred Oelssner, Karl Schirdewan, Paul Wandel, Gerhard Ziller. In Comisia centrală a controlului de partid au fost aleși : Hermann Matern, Herta Geffke, Max Sens, Ernst Altenkirch, Günter Tenner, Elly Hempel, Herbert Wittholz, Otto Holz, Otto Sepke.

Membri supleanți ai Comisiei centrale a controlului de partid au fost aleși : Heinrich Mosler, Richard Eyermann, Thomas Mrochen, Hermann Fischer și Erich Ament.

Scrisoare din Roma

Lupta poporului italian împotriva „tratatului-șreang"

MAURIZIO FERRARA
corespondentul „Scînteii" la Roma

Recenta notă a guvernului sovietic adresată guvernelor Franței, Marii Britanii și S.U.A. a fost primită cu un viu interes și cu deplină aprobare de către marea masă a italienilor, spre încurcătura clericalilor și a celorlalți partizani ai guvernului. Milioane de italieni iubitori de pace au constatat că noile propuneri sovietice oferă o cale sigură de a evita scindarea Europei în coaliții ostile, de a transforma pactul Atlantic dintr-un instrument agresiv într-un instrument de pace și deci de a realiza destinderea internațională și a feri lumea de oroarea unui nou război. Exprimînd voința tuturor oamenilor iubitori de pace din Italia, Palmiro Togliatti a declarat : „Propunerea sovietică este făcută la timp și dorința noastră este ca ea să fie nu numai o contribuție la opera de slăbire continuă a încordării în relațiile internaționale ci totodată să deschidă în mod concret o nouă etapă în aceste relații... Insemnătatea acestei propuneri constă în faptul că ea deschide posibilitatea concretă de a părăsi definitiv calea care duce la dezmembrarea întregii lumi și la război."

Dar în timp ce covîrșitoarea majoritate a opiniei publice se orientează din ce în ce mai mult spre o politică de pace și ca atare de evitare a participării Italiei la coaliții agresive, partidul guvernamental al democraților-creștini își înmulțește eforturile pentru a instaura în țară o atmosferă contrarie acestor țeluri și pentru ratificarea imediată a tratatului militarist al „comunității defensive europene". Aceasta se leagă de faptul că organizatorii americani ai acestei odioase coaliții, al cărei scop principal este să acopere sub firma „armatei europene" reînvierea Wehrmachtului agresiv în Germania occidentală, au devenit extrem de nerăbdători și nervoși. Cedînd presiunilor insistente pe care faimoasa d-nă Luce, ambasadoarea americană în Italia, le-a exercitat în ultima vreme, guvernul a depus în parlament textul tratatului militar al „comunității defensive europene", urmînd ca discutarea lui să înceapă în scurtă vreme. S-a anunțat că Scelba e hotărît, „dacă va fi nevoie", să pună chestiunea de încredere pentru a obține ratificarea.

O agenție guvernamentală a declarat că, în timpul discuției din parlament, guvernul va face tot posibilul pentru a-i convinge pe italieni de necesitatea tratatului militarist. Este însă evident că guvernul nu va putea îndeplini această sarcină. Intr-adevăr, înafară de cele 10 milioane de italieni, care, în alegerile din 7 iunie 1953, au votat pentru comuniști și socialiști, multe alte milioane de italieni se opun cu hotărîre acestui tratat care, în Italia i se spune „tratatul-șreang". Printre aceștia sînt majoritatea monarhiștilor, care văd în tratatul „comunității defensive europene" o gravă jignire adusă prestigiului și tradiției armatei, o mare parte dintre social-democrați, care sînt favorabili neutralismului, și, însfîrșit, largi straturi ale opiniei publice. Oricît s-ar zbate ambasadoarea americană Luce, d. Scelba și reacțiunea clericală, amintirea deportării a 650.000 de italieni de către naziști în Germania, amintirea celor 55.000 de italieni uciși în lagărele de concentrare hitleriste, a sutelor de mii de italieni care și-au dat viața în războaiele agresive ale fasciștilor și în bombardamentele sălbatice ale aviației americane, nu s-a șters și nu se va șterge din mintea italienilor de astăzi.

Diferite evenimente vin să mărească și mai mult ostilitatea italienilor față de încercarea de reînviere a militarismului german sub masca „armatei europene". O impresie detestabilă a produs astfel, în Italia, vizita recentă făcută la Roma de șeful clicii revanșarde de la Bonn, Adenauer. Acesta s-a întîlnit cu primul ministru Scelba, pentru a găsi împreună mijloace de grăbire a ratificării tratatului „comunității defensive europene".

Declarațiile făcute de d-na Luce, care, în cursul unui banchet la New York, a rostit cuvinte insultătoare pe adresa tuturor oamenilor politici italieni, inclusiv a președintelui republicii, au dat naștere unui adevărat scandal oglindit în presa italiană de diferite orientări. Cu acest prilej d-na Luce a mai dat la iveală că ea a făcut presiuni personale asupra guvernului italian pentru a-l determina să ia cele mai severe măsuri anticomuniste.

Declarațiile ambasadoarei americane au fost date publicității în ziua în care asemenea măsuri împotriva partidelor și organizațiilor progresiste au și fost anunțate de guvern. Scelba a declarat că are intenția să evacueze organizațiile acestor partide din sediile pe care le ocupă în momentul de față. Această măsură a guvernului nu este, de altfel, singura de acest fel, ci face parte dintr-o vastă campanie de persecuții anticomuniste pe care guvernul se pregătește să o pună în aplicare.

Programul anticomunist al guvernului este îndreptat totodată și împotriva relațiilor normale dintre Italia și țările lagărului democrat. Chiar și raporturile culturale dintre Italia și Uniunea Sovietică și dintre Italia și republicile democrat-populare — a spus Scelba — vor fi restrînse într-o măsură apreciabilă. Primul act a fost acela că guvernul a refuzat pașapoartele unui grup de actori și regizori de cinematograf italieni de toate convingerile și orientările politice, care fuseseră invitați să facă o călătorie în Uniunea Sovietică. Acesta este programul antipopular, antipatriotic și ostil păcii al unui guvern care nu ezită să se numească „de stînga și social".

Nu este întîmplător că acest program a fost anunțat în zilele în care scandalul Montesi, cel mai grav scandal judiciar și social de după război, continuă să rețină atenția opiniei publice din Italia. După cum se știe, acest scandal a relevat că fiul ministrului de externe, Piccioni, fiul vice-secretarului partidului democrat-creștin, Spataro, medicul personal al papei, Galeazzi, șeful poliției din Roma, Pavone, și alte persoane făcînd parte din cercurile politice guvernamentale se aflau în strînse raporturi de prietenie, de afaceri și de orgii cu un anumit Ugo Montagna, cunoscut speculant și agent al serviciilor de spionaj ale lui Mussolini și Hitler, iar astăzi agent al spionajului american. Montagna este urmărit pentru numeroase delicte de drept comun. Intreaga bandă Montagna-Piccioni-Spataro poartă răspunderea pentru moartea unei tinere, Vilma Montesi, găsită înecată la 11 aprilie 1953 pe malul mării, la cîteva sute de metri de o localință cu numele „Campo Costa", proprietatea lui Montagna.

Poliția, din ordinul lui Pavone, declarase că moartea Vilmei Montesi se datorește unui „accident". Dar ziaristul Silvano Muto din Roma a anunțat, în octombrie trecut, că va face revelațiuni senzaționale asupra acestui caz și că de moartea tinerei Montesi nu sînt străine unele persoane influente din Roma. Pentru aceste destăinuiri, Direcția poliției l-a dat în judecată pe Muto, acuzîndu-l de calomnie. La proces s-a constatat însă că Muto avea dreptate. La „Campo Costa" se făceau orgii cu cocaină, la care participau mulți „aristocrați" din Roma. „Inalta" societate din jurul lui Montagna este implicată în nenumărate afaceri de corupție și speculă, trafic de carne vie, comerț ilicit de stupefiante etc. Scandalul a fost atît de grav și a compromis într-atît pe fiul ministrului de externe și pe ministrul de externe însuși încît acesta a fost silit să-și dea demisia. Scelba și colegul său din guvern, socialistul de dreapta Saragat, n-au acceptat această demisie, dar în urma protestului unanim al opiniei publice justiția a fost obligată să reînceapă ancheta cu privire la moartea Vilmei Montesi.

Campania anticomunistă dezlănțuită de guvern are printre altele rolul de a distrage atenția opiniei publice de la scandalul Montagna-Montesi și de la corupția și putreziciunea cercurilor guvernante din Roma. Opinia publică este însă vigilentă și în toată țara persistă o mare agitație a maselor care cer pedepsirea corupătorilor și asasinilor și alungarea tuturor acelora care sînt răspunzători de acest scandal.

In această situație, cu implicații interne și externe, un element semnificativ a fost adus de către alegerile parțiale care s-au ținut la 28 martie într-un oraș din Italia de sud, la Castellamare. In ciuda coalizării tuturor partidelor reacționare împotriva lor, comuniștii au cîștigat în aceste alegeri peste 1.000 de voturi față de alegerile din 7 iunie 1953. Pe de altă parte, în alegerile sindicale de la marea uzină de automobile „Fiat", unde lucrează peste 70 de mii de muncitori, candidații Confederației generale a muncii, în frunte cu comuniștii și socialiștii, au obținut peste 60% din voturi. Aceste succese dovedesc zădărnicia amenințărilor și a luptei anticomuniste conduse de guvernul Scelba-Saragat. Astăzi, comuniștii și socialiștii sînt strînși uniți și sînt în fruntea luptei poporului italian pentru reconstrucție și pace. El reprezintă o forță uriașă și crescîndă față de care se vor sfărîma toate încercările reacționarilor de a împinge spre fascism și război masele populare, din ce în ce mai active astăzi în lupta pentru pace și libertate.

SPECTACOLELE DE AZI

TEATRE : Teatrul de Operă și Balet al R.P.R. : Rusalka; Teatrul de Stat de Operetă: Ana Lugojana; Național „I. L. Caragiale" (Studio): Nunta lui Krecinski; Național „I. L. Caragiale" (Comedia): Matei Millo sau Căruța cu palate (ora 19); Municipal: Afaceriștii; Tineretului: Neisprăvitul; Studioul Actorului de Film „C. Nottara": Nepoții gornistului (în sala teatrului C.C.S.); Armatei: (B-dul G-ral Magheru): Avarul; Armatei (Calea 13 Septembrie): Vlaicu Vodă ; Muncitoresc C.F.R. (Giulești): Sfîrșitul escadrei; Teatrul Evreesc de Stat: Hiase di iesoime; Ansamblul de Estradă al R.P.R.: Și Ilie face sport (ora 19,45)

CINEMATOGRAFE: Patria, Elena Pavel: Schubert; Republica, București, Înfrățirea între popoare: Pulbere argintie ; I. C. Frimu : Boier cu orice preț; Lumina: Cîntărețul stepelor; Victoria: Balada Siberiei; Timpuri Noi: Intîlnirile internaționale între fotbaliștii Uniunii Sovietice și Austriei. Excursii în munți. Jurnal romînesc nr. 12. Jurnal sovietic nr. 8. Pionierla nr. 11; Maxim Gorki : Filme pentru cei mici (matineu). Republica Populară Română și filmul de desene animate „Marinici", Gh. Doja: Învingătorii; Alex. Popov: Pumnul de fier; 8 Martie: Patriotul (seria a II-a); Grivița: Petru cel Mare (seria a II-a); Vasile Roaită: Nu-i pace sub mălini; Cultural: Prin India; Constantin David: Brigada Kotovski; Alex. Sahia: Destinul unor femei; Flacăra: Nunta cu zestre; T. Vladimirescu: Prințesa trufașă; Arta: China primește ansamblul R. P. R.; Miorița, M. Eminescu: O scrisoare pierdută; Mosilor: Liubov Iarovaia; 23 August: Ultima etapă; Donca Simo: Căpitan la 15 ani; Ilie Pintilie: Aventurile lui Alioșa Ptiîn; Popular: Dușmanii; 1 Mai: Fiica regimentului; Volga: Copilărie fericită. Meciul internațional de fotbal R.P. Ungară Anglia. Pisoiul neascultător ; 8 Mai : Casa mult visată ; Libertății: Un picnic în munți; N. Bălcescu: Amiral Nahimov; Rahova: Femeia are cuvîntul; Olga Bancic: Apărătorii patriei; Boleslaw Bierut. Cu inima tînără.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA : București Piața „Scînteii", Tel. 7.60.10, 7.60.20, 7.60.40, 7.61.00, 7.61.30, 7.61.40.

Tiparul : Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. STALIN".